

TUTKIMUSRAPORTTI

PARIKKALA

Rajaniemi A

Kivikautisen asuinpaikan arkeologinen koekaivaus ja kaivaus
29.7.–1.8.2014 ja 27.–30.10.2014

AKDG 3905:6

MUSEOVIRASTO

KULTTUURIYMPÄRISTÖN HOITO | ARKEOLOGISET KENTTÄPALVELUT

KOEKAIVAUSSRYHMÄ

JAN-ERIK NYMAN

Tiivistelmä

Parikkalassa sijaitsevalle kiinteistölle 580-413-11-48 Ala-Aatu on suunniteltu rakennettavaksi uusi omakotitalo. Museovirasto katsoi, että paikalla tulisi suorittaa arkeologisia tutkimuksia ennen rakennustöiden aloittamista, koska kiinteistöllä sijaitsee kivikautinen asuinpaikka Rajaniemi A. Asuinpaikka on muinaismuistolain (295/1963) rauhoittama kiinteä muinaisjäänös. Museoviraston koekaivausryhmä suoritti virkatyönä koekaivauksia 29.7.–1.8.2014, jolloin kiinteistölle kaivettiin yhteensä 30 koekuoppaa. Koekuoppien avulla selvitettiin asuinpaikan rajausta. Tuloksien perusteella tuleva rakennus päätettiin yhteisymmärryksessä maanomistajan kanssa siirtää hieman alkuperäisestä sijainnista. Uudella rakennuspaikalla suoritettiin jatkotutkimuksena pienimuotoinen kaivaus 27.–30.10.2014. Koekaivauksessa ja kaivauksessa todettiin paikalla olleen laaja-alainen kivikautinen asuinpaikka, jonka päällimmäiset kulttuurikerrokset ovat osittain tuhoutuneet ilmeisesti historiallisella ajalla harjoitetun kaskeamisen seurauksena. Asuinpaikka ajoittuu löytöjen ja radiohiiliajoituksen perustella lähinnä nuoremmalle kivikaudelle, mutta toimintaa on ollut jo mesoliittisella kaudella ja se on jatkunut ilmeisesti jossain määrin varhaismetallikaudelle asti.

Kannen kuva: Kaivausojat asuinrakennuksen suunnitellulla rakennuspaikalla. Janne Rantanen kaivaa kaivausojaa 1, kuvattu idästä. AKDG 3905:6

Sisällysluettelo

Kansilehti	
Tiivistelmä	
Sisällysluettelo	1
Arkisto- ja rekisteritiedot	2
Sijaintikartat	3
1. JOHDANTO	5
2. TUTKIMUSHISTORIA	6
3. KOHTEEN SIJAINTI JA KUVAUS	6
4. TUTKIMUSMENETELMÄT	8
5. KAIVAUSHAVAINNOT	10
5.1. Koekaivaukset	10
5.2. Kaivaukset tulevan rakennuksen kohdalla	11
5.3. Löydöt	17
6. YHTEENVETO	19
7. LÄHTEET	20
8. DIGIKUVALUETTELO	21
9. LISTA KOEKUOPISTA	23
Yleiskartta 1:1000	27
Pintavaaituskartta 1:100	28
Kaivausojat, pinta 1:50	29
Kaivausojat, taso 0 1:50	30
Kaivausoja 1, taso 2 ja 4 1:25	31
Kaivausoja 1, taso 6 ja 8 1:25	32
Kaivausoja 1, eteläprofiili 1:25	33
Kaivausoja 2, taso 2 ja 4 1:25	34
Kaivausoja 2, taso 6 ja 8 1:25	35
Kaivausoja 2, eteläprofiili 1:25	36
Liite 1. Osteologinen analyysi	37
Liite 2. Radiohiiliajoitus	40

Arkisto- ja rekisteritiedot

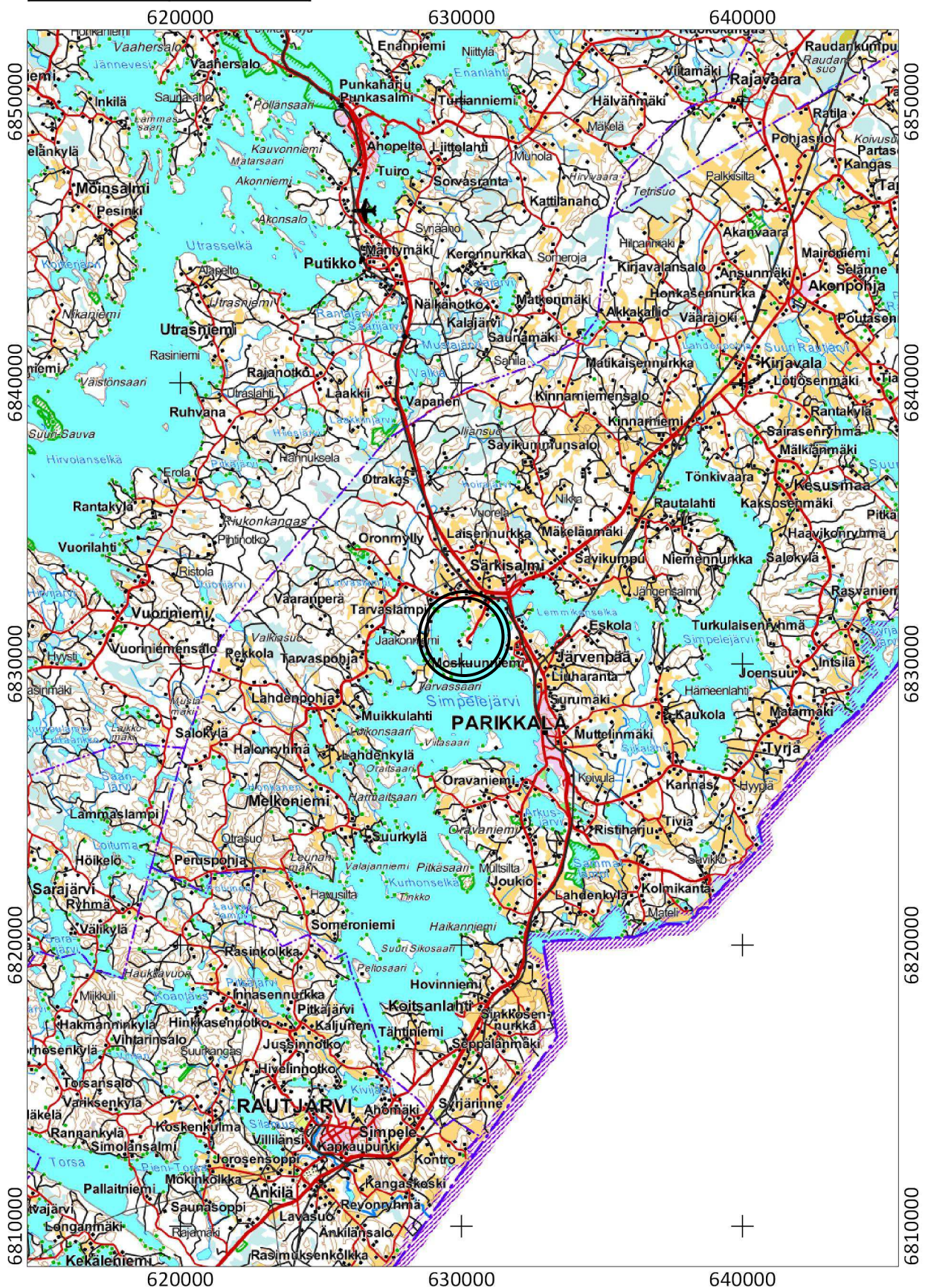
Kohteen nimi:	PARIKKALA Rajaniemi A
Muinaisjäännöslaji:	Kivikautinen asuinpaikka
Muinaisjäännösrekisterino:	580010048
Inventointinumero:	48 (Bilund 1995)
Tutkimuksen laatu:	Koekaivaus ja kaivaus
Kenttätyönjohtaja:	Jan-Erik Nyman, FM
Piirtäjä:	Janne Rantanen, Huk
Kaivausapulainen:	Stefanie Zaun, MA (29.7. – 1.8.2014)
Tutkimuksen rahoittaja:	Museovirasto (virkatyö)
Kenttätyöaika:	29.7.–1.8.2014 ja 27.–30.10.2014
Tutkimusala / kaivausala:	13 000 m ² / 7,3 m ² (29.7.–1.8.) ja 10 m ² (27.–30.10.)
Maakunta:	Etelä-Karjala
Kunta, kylä:	Parikkala, Mäntylahti
Kiinteistötunnus:	580-413-11-48 Ala-Aatu
Maanomistaja:	Hannu Paasonen
Peruskartta:	PK 412404 Särkisalmi
Tutkitun alueen koordinaatit:	N: 6830987 ETRS-TM35-FIN E: 630100 Z: 72–81 (N60)
Kohteen lähin osoite:	Rajaniementie 143, 59310 Särkisalmi
Kaivauslöydöt:	KM 40088:1–103. Asbestikeramiikkaa, kampakeramiikkaa, tekstiilikeramiikkaa, kivilaji-iskoksia, kvartsi-iskoksia, pii-iskoksia, kvartsikaapi-mia, palanutta luuta ja palanutta savea. Diar. 6.10.2014
Aikaisemmat tutkimukset:	1995 Antti Bilund inventointi
Aikaisemmat löydöt:	KM 29326:1–4. Saviastianpaloja 7 kpl, kvartsi-iskoksia 1 kpl, palanutta luuta 5 kpl. Diar. 29.1.1996. Bilund, inventointi 1995
Digitaaliset valokuvat:	AKDG3905:1-24, luettelo s. 21
Maastokarttaote:	1:200 000, A4, s. 3 1:20 000, A4, s. 4
Kartat:	Yleiskartta 1:1000, A4, s. 27 Pintavaaituskartta 1:100, A3, s. 28 Kaivausojat, pinta 1:50, A4, s. 29 Kaivausojat, taso 0 1:50, A4, s. 30 Kaivausoja 1, taso 2 ja 4 1:25, A4, s. 31 Kaivausoja 1, taso 6 ja 8 1:25, A4, s. 32 Kaivausoja 1, eteläprofiili 1:25, A4, s. 33 Kaivausoja 2, taso 2 ja 4 1:25, A4, s. 34 Kaivausoja 2, taso 6 ja 8 1:25, A4, s. 35 Kaivausoja 2, eteläprofiili 1:25, A4, s. 36
Liitteet:	Osteologinen raportti , s. 37 Radiohiiliajoitustulos, s. 40
Tutkimusraportti:	Museoviraston arkisto, Helsinki

PARIKKALA Rajaniemi A

N: 6830987 E: 630100 (ETRS-TM35FIN) Z: 72–81 (N60)

1: 200 000

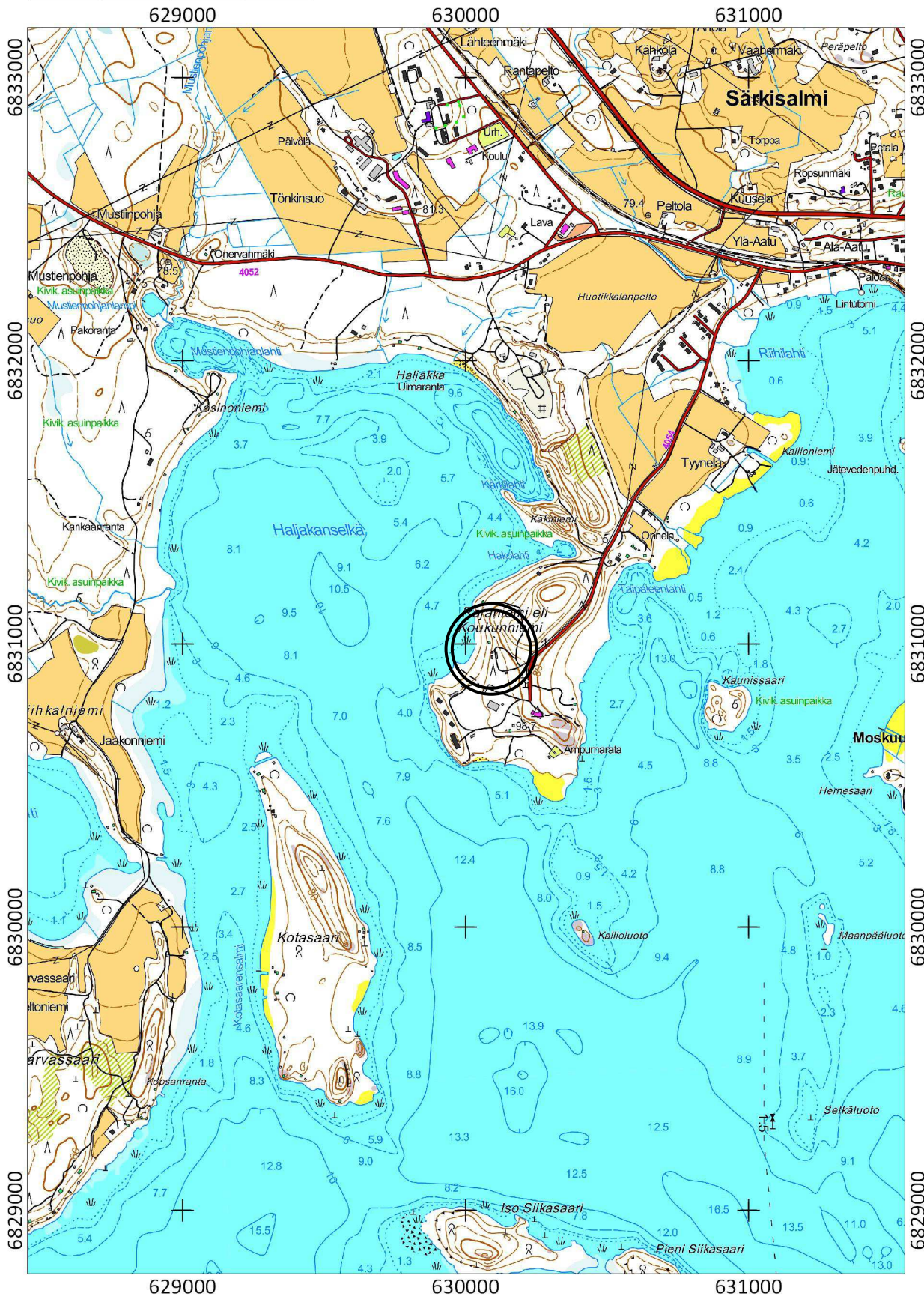
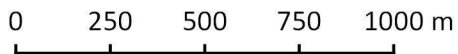
0 5 10 km

PARIKKALA Rajaniemi A

N: 6830987 E: 630100 (ETRS-TM35FIN) Z: 72-81 (N60)

1: 20 000

1. JOHDANTO

Parikkalan Mäntylahdessa sijaitsevalle kiinteistölle 580-413-11-48 Ala-Aatu on suunniteltu rakennettavaksi uusi ympärivuotiseen käyttöön tarkoitettu omakotitalo. Kiinteistöllä sijaitsee vuonna 1995 löytynyt kivi-kautinen asuinpaikka Rajaniemi A (muinaisjäännösrekisterinumero 580010048), joka on muinaismuistolain (295/1963) suojaama kohde. Tämän vuoksi Museoviraston Kulttuuriympäristön suojelu -osasto edellytti Parikkalan kunnalle annetussa lausunnossaan (diar. MV/132/05.03.00/2014) arkeologista koekaivausta ennen kuin rakentamista voidaan sallia. Koekaivauksissa tutkitaan tuleeko suunniteltu rakentaminen, mukaan lukien kunnallistekniikan rakentaminen, vahingoittamaan kiinteistöllä olevaa kiinteää muinaisjäännöstä.

Museoviraston Kulttuuriympäristön suojelu -osasto antoi heinäkuussa 2014 Museoviraston koekaivausryhmälle tehtäväksi suorittaa koekaivaukset. Koekaivauksen ensisijainen päämäärä oli selvittää kiinteistöllä olevan muinaisjäännösalueen rajat sekä selvittää ulottuuko se suunnitellulle rakennuspaikalle. Koekaivausryhmä suoritti vaaditut tutkimukset virkatyönä neljän päivän aikana 29.7.–1.8.2014. Tutkimustuloksien perusteella rakennuspaikka sovittiin yhteisymmärryksessä maanomistajan kanssa siirrettäväksi hieman pohjoiseen alkuperäisestä paikasta. Näin uudisrakennus sijoittuisi vähälöytöisemmälle alueelle ja lähemmäksi todetun muinaisjäännöksen reuna-aluetta. Museoviraston Kulttuuriympäristön suojelu -osasto katsoi, että uudella rakennuspaikalla tulisi suorittaa jatkotutkimuksia, joiden jälkeen rakennuspaikka voitaisiin vapauttaa muinaismuistolain suojelusta. Asiasta ei ole erillistä lausuntoa. Alkusyksylle suunniteltu jatkotutkimus viivästyi hankkeen jatkoa koskevien epäselvyyksien vuoksi, joten virkatyönä suoritettu kaivaus toteutui vasta 27.9.–31.9.2014. Museovirasto kustansi sekä koekaivauksen että kaivauksen, koska kyseessä oli pieni yksityinen rakennushanke. Tutkittavana oleva alue oli 13 000 m² ja siitä tutkittiin 17,3 m². Molemmissa tutkimuksissa toimi kaivausjohtajana FM Jan-Erik Nyman ja apulaistutkijana HuK Janne Rantanen. Koekai-
vauksiin osallistui myös kaivausapulainen MA Stefanie Zaun.

Helsingissä 18.3.2015

Jan-Erik Nyman, FM

2. TUTKIMUSHISTORIA

Rajaniemi A:ksi nimetty kivikautinen asuinpaikka löytyi vuonna 1995 Antti Bilundin suorittamassa muinaisjäännösinventoinnissa. Inventointi oli Karjalaisen kulttuurin edistämissäätiön rahoittama ja sen suorittamiseen osallistui myös Etelä-Karjalan museo. Inventointi oli ensimmäinen laajamittainen inventointi Parikkalan kunnan alueella Timo Miettisen vuonna 1979 tekemän perusinventoinnin jälkeen. Inventoinnissa Bilund löysi Simpelejärven vanhan rantatörmän päälle rakennetun ulkorakennuksen perustuksia varten tehdystä 10–20 cm syvästä maaleikkauksesta sekä ulkorakennuksen järvenpuolisten portaiden alta kivikautiseen asuinpaikkaan viittaavia löytöjä. Talteen kerätyt löydöt koostuvat seitsemästä saviastian palasesta (KM 29326:1-2), yhdestä kvartsi-iskoksesta (:3) ja viidestä palaneesta luunpalasesta (:4). Inventointikertomuksessa Bilund toteaa, että törmän päälly oli lähes ehjä, pois lukien 10 x 3 m alue ulkorakennuksen kohdalla, josta pintamaa oli poistettu. Bilund toteaa myös, että asuinpaikan kannalta sopivaa maastoa on ulkorakennuksen kohdalla muutamia kymmeniä metrejä etelään ja pohjoiseen. Koekuoppia ei inventoinnin yhteydessä kaivettu.

3. KOHTEEN SIJAINTI JA KUVAUS

Tutkimuskohde sijaitsee Parikkalan Mäntylahdessa 5,7 km Parikkalan kirkosta luoteeseen. Simpelejärven pohjoisosassa on etelään päin pistävä niemi, Rajaniemi, jonka länsirannalla sijaitsee tutkimuskohdeena oleva laaja-alainen kiinteistö 580-413-11-48 Ala-Aatu. Niemeä kutsutaan myös Koukunniemeksi ja se erottaa luoteessa olevan Haljakanselän kaakossa olevasta Kirkkoselästä.

Kuva 1. Ylemmän rantatörmän päällä oleva tasanne tutkimusalueen keskiosassa, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:2

Kiinteistö on 33 500 m² kokoinen ja sen keskiosassa sijaitsee loma-asuntona toimiva hirsirakennus. Rakennus, joka sijaitsee noin 45 m Simpelejärven rannasta, on maanomistajan antamien tietojen mukaan rakennettu 1970-luvun loppupuolella. Rakennuksen ja Simpelejärven rannan välinen alue on tasaista ja hyvin loivasti kohti järveä laskevaa hoidettua pihamaata. Parin kymmenen metrin etäisyydessä rannasta on noin 0,5 m korkea rantatörmä. Toinen ylempi ja huomattavasti korkeampi rantatörmä sijaitsee rakennuksen itäpuolella noin 30 m alemmasta törmästä. Tämä törmä on 2,5 m korkea, jyrkästi nouseva ja sen päällä on terassimainen tasanne. Tasanne on leveimmällään kiinteistön eteläosassa ja kapenee kohti pohjoista. Kiinteistön pohjoisosassa tasannetta ei ole lainkaan, vaan heti törmän päällä alkaa jyrkkärinteinen mäki, joka nousee koilliseen kohti Rajaniemen keskiosaa. Tasanteen itäpuolella maasto alkaa nousta kohti koillisessa olevaa mäkeä ja kohti niemen keskiosaa. Nousu on kiinteistön eteläosassa loiva, mutta muuttuu pohjoiseen mentäessä yhä jyrkemmäksi. Maasto on kiinteistön eteläosassa ylipäätään loivapiirteisempi kuin pohjoisosassa. Jopa kiinteistön keskiosassa varsin selväpiirteinen ylempi rantatörmä on etelässä huomattavasti epämääräisempi ja vaikeammin rajattavissa. Alueella kasvaa mänty- ja kuusimetsää, joka lähempää rantaa muuttuu sekametsäksi. Kiinteistön itäosassa on vanha hakkuu-alue, jossa kasvaa tiheä taimikko. Maaperä ylemmän rantatörmän yläpuolella koostuu hiedasta ja hiekasta, joka törmän päällä olevalla tasanteella on

lähes kivetöntä. Tasanteen itäpuolella maa muuttuu hieman karkeammaksi ja kivisemmäksi. Ylemmän törmän alla maa koostuu savesta tai hienojakoista hiesusta, jossa on hyvin runsaasti kiviä.

Kuva 2. Ylemmän rantatörmän päällä oleva tasanne tutkimusalueen keskiosassa, kuvattu kaakosta. AKDG 3905:3

Kuva 3. Ylemmän rantatörmän päällä oleva tasanne tutkimusalueen eteläosassa, kuvattu idästä. AKDG 3905:5

Vanhan rantatörmän päällä on loma-asunnosta 30 m kaakkoon neljä kevytrakenteista varistorakennusta. Varistorakennukset ryhmittyvät kiinteistön kohdalla lenkin tekevän ajotien molemmin puolin. Ajotie, joka on kevyesti perustettu ilman tieojia, kulkee törmän päällä ja siitä erkaantuu varistorakennuksien eteläpuolella ajoura törmän alapuolelle olevalle mökkipihalle. Ajotiestä erkaantuu myös vanha ja osittain umpeen kasvanut ajoura etelään kohti naapurikiinteistöä. Loma-asunnosta 20 m koilliseen on mäenrinteen juurella erillinen pieni mökki. Lisäksi vanhaan rantatörmään on kaivettu maakellari heti loma-asunnon itäpuolella.

Kuva 4. Asuinrakennuksen suunniteltu rakennuspaikka ylemmän rantatörmän päällä, kuvattu idästä. AKDG 3905:1

Suunniteltu uudisrakennus on sijoitettu vanhan rantatörmän päälle ajotien varrelle noin 15 m loma-asunnosta kaakkoon. Alkuperäinen rakennuspaikka sijaitsi etelämpänä aivan törmän päällä olevien varistorakennuksien vieressä. Rakennuspaikan korkeus on 75–76 m mpy. Kunnallistekniikan olemassa oleva putkilinja kulkee Simpelejärven rannan tuntumassa ja siihen tullaan yhdistämään uudisrakennuksen tarvittavat putket. Uusi putkilinja tulee kulkemaan törmän alla olevan mökkipihan läpi kohti suunniteltua rakennusta.

Tutkimusalue vapautui jääkauden mannerjäätikön peitteestä hieman yli 10 000 vuotta sitten ja pian jääkauden jälkeen Simpelejärvi kuroutui Itämerestä erilliseksi järveksi. Tästä lähtien järven vedenpinta on historialliselle ajalle saakka pysynyt suurin piirtein muuttumattomana. Maankohoamisen myötä järvi on hieman kallistunut, jonka seurauksena luoteessa vedenpinta on laskenut ja kaakossa se on noussut. Simpelejärven suhteellisen pienessä järviaaltaassa kallistuminen ja siitä johtuva vedenpinnanmuutos on kuitenkin

ollut varsin rajallista (Juvonen 1996:17, Bilund 1996:60). Tutkimuskohteen kohdalla järven vedenpinta lienee maastossa erottuvan ylemmän rantatörmän perusteella ollut suurin piirtein tasolla 72–73 m mpy 1800-luvulle asti. Vedenpinnan ollessa ainakin 3–4 m korkeammalla kuin nykyisin, Rajaniemi on mahdollisesti ollut erillinen saari, jonka hyvin matala ja kapea salmi erotti mantereesta. Simpelejärven vedenpintaa on viimeisten parin vuosisadan aikana laskettu kahteen otteeseen. Ensimmäinen lasku toteutettiin vuosina 1831–1833 ja toinen vuosina 1939–1945 (Juvonen 1996:287–289). Maastossa erottuva alempi rantatörmä lienee syntynyt 1833–1939 välisellä ajalla. Nykyasutusta Rajaniemelle lienee syntynyt vasta 1900-luvulla. Niemen kärkeen valmistui vuonna 1951 Kaakkois-Suomen Rajavartioston rajajääkärikomppanian komento- paikka (Juvonen 1996:654). Tutkimuskohteen maanomistajan antamien tietojen mukaan kiinteistöllä ei ole ollut rakennuksia ennen kuin sinne rakennettiin kesämökki 1970-luvun lopulla. Aluetta on hänen antamiensa tietojen mukaan aikaisemmin käytetty muun muassa laitumena.

Kuva 5. Ylemmän rantatörmän alapuolella olevaa vesijättöaluetta, kuvattu etelästä. AKDG 3905:4

Tutkimuskohteen läheisyydessä on useampia esihistoriallisia asuinpaikkoja. Muutamien satojen metrien päässä kaakossa sijaitsevat Rajaniemi B ja Rajaniemi C nimiset kivikautiset asuinpaikat, jotka löytyivät saman inventoinnin yhteydessä kuin Rajaniemi A. Kohteista löytyi silloin saviastian paloja, kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta. Rajaniemi B:n kohdalla havaittiin myös yksi asumuspainanne. Jos Rajaniemeä on muinoin erottanut mantereesta kapea salmi, niin tutkimuskohteesta noin 600 m koilliseen sijaitseva ja Koukunniemeksi nimetty kivikautinen asuinpaikka olisi sijainnut tämän salmen pohjoisrannalla. Asuinpaikalta on runsaasti inventointilöytöjä ja vuonna 2001 Museoviraston tutkija Johanna Seppä suoritti asuinpaikalla arkeologisia kaivaustutkimuksia. Kaivaustutkimuksia on suoritettu myös tutkimuskohteelta 800 m itään olevalla Kaunissaaren esihistoriallisella asuinpaikalla. Asuinpaikka sijaitsee pienellä saarella ja vuosina 1908–1909 Julius Ailio suoritti siellä arkeologisia tutkimuksia. Soranotossa pahoin vaurioituneella asuinpaikalla on runsaiden löytöjen perusteella ollut toimintaa kivikaudella ja varhaismetallikaudella. Kaikki yllä mainitut asuinpaikat sijaitsevat samoilla korkeuksilla kuin tutkittavana oleva Rajaniemi A, eli aivan Simpelejärven vanhan rantatörmän päällä.

4. TUTKIMUSMENETELMÄT

Koekaivauksen aikana 29.7. – 1.8.2014 keskityttiin muinaisjäänös-kohteen rajaamiseen. Kiinteistölle kaivettiin yhteensä 30 koekuoppaa, joista 29 oli 0,5 x 0,5 m:n kokoisia ja yksi 0,25 x 0,25 m:n kokoinen. Koekaivauksessa tutkittu pinta-ala oli yhteensä 7,3 m². Koekuopitus aloitettiin Bilundin löytökohdan tuntumasta, josta koekuoppaverkostoa jatkettiin sekä pohjoiseen että etelään. Koekuopitus keskitettiin vanhan rantatörmän päällä olevalla tasanteelle, mutta myös sen alla oleva alue ja sen itäpuolella olevaa rinnettä tarkastettiin koekuopilla. Koekuopat kaivettiin tilanteesta riippuen kaivauslastalla tai lapiolla ohuina kerroksina ja kaikki kaivettu maa kuivaseulottiin 5 mm verkkoseulalla. Löytöjä otettiin talteen 5 cm:n kerroksissa. Jos runsaasti pieniä luunpaloja sisältäviä maakerroksia olisi havaittu, ne olisi otettu talteen maanäytteinä. Kaikki koekuopat kaivettiin puhtaaseen pohjamaahan asti. Koekuopissa esiintyvistä ilmiöistä ja maannoksista tehtiin kirjalliset muistiinpanot ja osa koekuopista valokuvattiin digitaalikameralla. Rajaniemen kärjessä

olevaa kiintopistettä 68M4210 ei pystytty paikantamaan, joten koekuoppien korkeuksia vaaittiin käyttäen Simpelejärven vedenpintaa, joka 31.7.2014 oli Suomen ympäristökeskuksesta saadun tiedon mukaan 68,92 m mpy (N60). Suurin osa koekuoppien sijainneista sidottiin rullamitan avulla vanhan rantatörmän päällä olevien rakennuksien nurkkiin ja maastoon mitattuihin apupisteisiin. Koekuoppien nro 16 ja 24 sijainnit mitattiin Garmin Oregon 450t GPS-paikantimen avulla, jonka tarkkuus oli ± 3 metriä keskiarvomittauksella. Koekaivauksen lopuksi koekuopat täytettiin ja peitettiin turpeella. Koekaivaukset suoritettiin kovassa helteessä, joka hieman vaikeutti tutkimuksia. Varsinkin kuivuus hankaloitti maavärien hahmottamista.

Kaivauksissa 27.–30.10.2014 avattiin tulevan rakennuksen kohdalle kaksi 5 x 1 m kokoista kaivausojaa. Rakennuksen sijainti, joka koekaivaustulosten perusteella oli siirretty hieman pohjoisemmaksi, oli maanomistajan toimesta merkitty puupaaluin maastoon. Kaivausojat sijoitettiin kolmen metrin päähän toisistaan ja kulkemaan korkeuskäyriä vasten. Kaivausojat sijoitettiin myös niin, että törmän yläreunasta ja sen päällä olevasta tasanteesta saataisiin yhteensä 6 m pitkä poikkileikkaus. Eteläisempi kaivausoja nimitettiin ojaksi 1 ja pohjoisempi kaivausoja ojaksi 2. Kaivausalueelle luotiin oma koordinaatisto, jossa kaivausoja 1 lounaisnurkan koordinaatit ovat 500/200 ja kaivausoja 2 lounaisnurkan koordinaatit ovat vastaavasti 504/201. Kaivausojien sijainnit sidottiin rullamitan avulla vanhan rantatörmän päällä olevien rakennuksien nurkkiin. Turpeet ja paikalla olleet täytemaakerrokset poistettiin lapiolla, jonka jälkeen siirryttiin käyttämään kaivauslastaa. Kaivausojat jaettiin 1 x 1 m kokoisiksi ruuduiksi ja maata kaivettiin 5 cm:n kerroksina. Täytemaakerroksen alla oleva maapinta oli taso 0 ja sitä seurasi 5 cm syvyydessä taso 1 jne. Löydöt otettiin talteen neljännesruudun- ja kerroksen tarkkuudella. Osa kaivetusta maasta kuivaseulottiin 5 mm verkkoseulalla. Kaivausojissa esiintyvistä ilmiöistä ja maannoksista tehtiin kirjalliset muistiinpanot ja joka toinen taso dokumentoitiin valokuvaamalla digitaalikameralla ja piirtämällä tasokarttoja mittakaavan 1:25. Tasot vaaittiin käyttäen koekaivauksissa mitattua korkeuspistettä. Myös molempien kaivausojien eteläprofiilit dokumentoitiin valokuvaamalla digitaalikameralla ja piirtämällä profiilikartan mittakaavaan 1:25.

Kaivausoja 2 osoittautui varsin vähälöytöiseksi, joten ajan säästämiseksi kaivausojaa kaivettiin kokonaisuudessaan tasoon 2, jonka jälkeen vain ojan eteläosa kaivettiin pohjaan asti. Kaivauksen lopussa kaivamatta jäänyt puolisko tarkastettiin mahdollisten rakenteiden varalta lapiolla. Kaivausoja 1 kaivettiin kokonaisuudessaan puhtaaseen pohjamaahan asti. Kaivauksen lopussa molempien kaivausojien pohjiin tehtiin lapiolla tarkastuspistoja jotta varmistuttiin, ettei syvemmällä ollut puhtaan hiekan alle peittyneitä kulttuurikerroksia. Kaivauksen lopuksi kaivausojat täytettiin ja peitettiin turpeella. Kaivauksen yhteydessä tehtiin myös korkeusmittauksia, jonka perusteella jälkityövaiheessa laadittiin pintamalli tutkimuskohdalla olleesta vanhasta rantatörmästä ja sen päällä olleesta tasanteesta. Kaivaukset suoritettiin loppusyksyllä, joten valon puute vaikeutti jonkin verran dokumentointia. Muuten tutkimukset suoritettiin kohtuullisissa sääolosuhteissa.

Jälkityövaiheessa laadittiin Maanmittauslaitoksen maastokartan pohjalle ETRS-TM35FIN-koordinaatiston mukaisesti yleiskartta mittakaavaan 1:1000, johon lisättiin kaivausojat, koekuopat sekä muut havainnot. Tutkimuksissa otetut digitaaliset valokuvat on luetteloitu Museoviraston kuvakokoelmiin päänumerolla AKDG 3905. Tutkimuksissa talteen otetut löydöt on luetteloitu Kansallismuseon kokoelmiin päänumerolla KM 40088. Kaksi kaivausojasta 1 otettua hiilinäytettä toimitettiin International Chemical Analysis yhtiöön laboratorioon ajoitettavaksi. FT Kristiina Mannermaalta tilattiin osteologinen analyysin tutkimuksissa löytyneestä luu-aineistosta. Jälkitöissä allekirjoitettu vastasi tutkimusraportin laatimisesta sekä kaivauskarttojen laatimisesta ja digitoinnista. Apulaistutkija Janne Rantanen vastasi löytöjen puhdistamisesta, luetteloinnista ja numeroinnista sekä valokuvien luetteloinnista.

5. KAIVAUSHAVAINNOT

5.1. Koekaivaukset

Muinaisjäännösalueen rajaamiseksi kaivettiin koekaivauksissa yhteensä 30 koekuoppa, joista 15 oli löydöllisiä. Suurin osa koekuopista kaivettiin tutkimusalueen ylemmän rantatörmän päällä olevalle tasanteelle, mutta myös muutama sijoitettiin törmän alla olevalle alueelle sekä sen itäpuolella olevalle rinteelle. Koekuopista kävi ilmi, että tasanteen kohdalla maaperä koostuu vähäkivisestä hiedasta ja hiekasta. Tasanteen pohjois- ja itäpuolella olevilla rinteillä maa muuttuu karkeammaksi ja kivisemmäksi. Kaikki rinteeseen sijoitetut koekuopat olivat löydöttömiä. Ylemmän rantatörmän alapuolelle sijoitetuista koekuopista kävi ilmi, että maa muuttuu hienojakoisemmaksi sekä hyvin kiviseksi ja että ohuen pintamaan alla paljastuu puhdas pohjasavi. Molemmat törmän alapuolelle kaivetut koekuopat olivat löydöttömiä.

Kaikissa ylemmän rantatörmän yläpuolella olevissa koekuopissa oli päällimmäisenä maakerrostumana selvä likaisenharmaa hietta- tai hiekkakerros, jonka paksuus oli keskimäärin 10 cm. Kerroksen alla oli pääsääntöisesti puhdasta hiettaa tai hiekkaa. Vain kolmessa koekuopassa (nro. 11, 18 ja 20) havaittiin tämän likamaakerroksen alla muita kulttuurikerroksen viittaavia värjäytymiä. Koekuopassa nro. 11 oli 13 cm paksu ruskea likamaakerros, koekuopassa nro. 18 väriltään ruskeasta vaaleanruskeaan vaihteleva likamaa ulottui enimmäkseen noin 30 cm:n syvyyteen ja koekuopassa nro. 20 vaaleanruskea likamaa ulottui 80 cm:n syvyyteen. Molempien koekuoppien ruskeansävyiset likamaakerrokset olivat löydöllisiä. Päällimmäinen harmaa likamaakerros esiintyi täysin riippumatta oliko koekuoppa löydötön vai löydöllinen. Se oli myös havaittavissa yhtä voimakkaana ja selkeänä sekä törmän päällä olevalle tasanteelle, että tasanteen itäpuolella olevalla rinteeseen sijoitetuissa koekuopissa.

Kuva 6. Koekuoppa nro 11, jossa historialliselle ajalle ajoittuvan harmaan likamaakerroksen alla on säilynyttä esihistoriallista kulttuurikerrosta, kuvattu lännestä. AKDG 3905:7

Kuva 7. Koekuoppa nro 18, jossa historialliselle ajalle ajoittuvan harmaan likamaakerroksen alla on säilynyttä esihistoriallista kulttuurikerrosta, kuvattu etelästä. AKDG 3905:8

Kaikki 15 esihistoriallisia löytöjä sisältävät koekuopat sijaitsivat ylemmän rantatörmän päällä olevalla tasanteella. Koekuopista löytyi yhteensä 113 kpl löytöä, joiden yhteispaino on 211,7 g. Puolet löydöistä koostuu kvartsi-iskoksista. Muu löytöaineisto koostuu saviastian paloista, palaneesta luusta sekä yhdestä kvartsi-kaapimesta, yhdestä pii-iskoksesta ja yhdestä asbestin palasta. Suurin osa löydöistä löytyi 5–20 cm:n syvyydestä. Kaivettujen koekuoppien perustella muinaisjäännösalue rajautuu alueelle, jonka korkeus on 94–96 m mpy. Pohjoisessa, lännessä ja idässä muinaisjäännösalue rajautuu selvästi törmän päällä olevalle tasanteelle. Etelässä muinaisjäännösalue jatkuu mitä todennäköisimmin naapurikiinteistölle 580-413-11-26 Rajaniemelle. Naapurikiinteistön puolelle ei kaivettu koekuoppia, mutta koekuoppa nro. 26, joka sijaitsee aivan

kiinteistörajan tuntumassa oli löydöllinen ja eikä ole mitään syytä epäillä, etteikö muinaisjäännösalue jatkuisi tästäkin kohti etelää.

5.2. Kaivaukset tulevan rakennuksen kohdalla

Rakennuspaikan kohdalla avattiin kaksi 5 x 1 m kokoista kaivausojaa, joista kävi ilmi että paikka on ilmeisesti päällystetty soralla. Kaivausoja 2:n kohdalla päällystystyö oli ilmeisesti suoritettu kahteen otteeseen, koska sorakerroksien väliin oli ehtinyt muodostua selvä turvekerros. Tämän, enimmillään 10 cm paksun, kovaksi pakkautuneen päällystyskerroksen poiston jälkeen paljastui alkuperäinen ja ehjä maapinta. Molemmissa kaivausojissa paljastui päällimmäisenä maakerroksena sama tumma, likaisenharmaa ja osittain hieman multaisen oloinen kerros, joka oli havaittu koekuopissa. Kaivausoja 1:n pohjoisosassa ruudussa 500/204 havaittiin kerrosta pois kaivattaessa pienen kuoppalieden jäännökset. Liesi oli muodoltaan pyöreähkö ja se oli selvästi havaittavissa tasosta 2 alkaen, jossa se oli halkaisijaltaan 90 cm. Lieden kuoppa oli pyöreäpohjainen ja se oli 20 cm syvä. Kuopan täytemaa muistutti hyvin pitkälti päällä olevaa likaharmaata hiekkakerrosta, mutta sisälsi myös hiiltä ja jonkin verran savea. Savi ei kuitenkaan missään vaiheessa muodostanut selvää kerrosta, vaan se esiintyi pieninä paloina tasaisesti hajautuneena kuopan täytemaassa. Saven funktio jäi epäselväksi. Kerroksissa 3-5 paljastui liedien keskeltä runsaasti hiiltä, jonka seassa oli myös selkeitä hiiltyneitä puunkappaleita. Kuoppalieden täytemaassa oli niin kuin päällä olevassa likakerroksessa jonkin verran esihistoriallisia löytöjä.

Kuva 8. Kaivausoja 1 pintamaan poiston jälkeen tasosta 0, kuvattu idästä. AKDG 3905:9

Kuva 9. Kaivausoja 1 kaivettuna tasolle 2, kuvattu lännestä. AKDG 3905:10

Kuva 10. Kuoppaliesi ruudussa 500/204 tasossa 2, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:11

Kuva 11. Kuoppaliesi ruudussa 500/204 tasossa 3, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:12

Kuva 12. Kuoppaliesi ruudussa 500/204 tasossa 4, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:14

Päällimmäisen likaharmaan hiekkakerroksen alta paljastui suurilta osin puhdas hiekka. Molempien kaivausojien keskiosassa oli kuitenkin hajanainen likamaavyöhyke, joka koostui ruskean- ja harmaansävyisestä likamaasta ja punaisesta palaneesta hiekasta. Ylemmän ja alemman likamaakerroksen välinen raja oli paikoin vaikeasti rajattavissa. Alempi likamaavyöhyke oli noin 2 m leveä, 5–30 cm paksu ja ulottui enimmäkseen kerrokseen 7. Likamaavyöhykkeen alemmissa osissa havaittiin myös muutamia pieniä hiililäikkiä. Hiililäikät olivat halkaisijaltaan alle 30 cm ja niiden paksuus oli 5–10 cm. Kaivausojassa 1 oli likamaavyöhykkeen yhteydessä havaittavissa hajanainen kiveys. Kiveys noudatti varsin selvästi likamaavyöhykkeen rajoja ja osa kivistä oli tulen rapautumia, mutta mitään selvää rakennetta kivet eivät muodostaneet. Kaivausojassa 2 likamaa oli, kuten oja muutenkin, lähes löydötön, mutta kaivausojassa 1 likamaasta sekä sen ympärillä olevasta puhtaasta hiekasta löytyi jonkin verran esihistoriallisia löytöjä. Löytöjä löytyi 0–35 cm syvyydestä, eli kerroksista 1–7. Suurin osa löydöistä on kuitenkin peräisin 5–20 cm:n syvyydestä, eli kerroksista 2–4. Löytöjen painopiste on kaivausojan keski- ja itäosassa ja ojasta löytyi yhteensä 95 löytöä, joiden yhteispaino on 85,6 g. Löytömäärästä 83,2 % ja yhteispainosta 22,3 % on palaneita luita. Muut löydöt koostuvat muutamista saviastian paloista, kvartsi-iskoksista, kivilaji-iskoksista ja palaneista savenkappaleista sekä yhdestä piiveitsestä ja yhdestä kvartsikaapimesta. Kaivausojasta 2 löytyi yhteensä ainoastaan neljä kvartsi-iskosta ja yksi kivilaji-iskos, joiden yhteispaino on 22,9 g. Löydöt löytyivät sekä ojan itä- että länsiosasta ja ne löytyivät 5–20 cm syvyydestä, eli kerroksista 2–4.

Kuva 13. Kaivausosa 1 kaivettuna tasolle 4, kuvattu idästä. AKDG 3905:13

Kuva 14. Kaivausosa 1 kaivettuna tasolle 6, kuvattu idästä. AKDG 3905:15

Kuva 15. Kaivausosan 1:n eteläprofiili ruuduissa 500/205–203, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:16

Kuva 16. Kaivausojan 1:n eteläprofiili ruuduissa 500/203–201, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:17

Kuva 17. Kaivausojan 1:n eteläprofiili ruuduissa 500/201–200, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:18

Kuva 18. Kaivausosa 2 pintamaan poiston jälkeen tasossa 0, kuvattu idästä. AKDG 3905:19

Kuva 19. Kaivausosa 2 kaivettuna tasolle 2, kuvattu lännestä. AKDG 3905:20

Kuva 20. Kaivausosa 2:n eteläpuoli kaivettuna tasolle 4, kuvattu lännestä. AKDG 3905:21

Kuva 21. Kaivausosa 2:n eteläpuoli kaivettuna tasolle 6, kuvattu idästä. AKDG 3905:22

Kuva 22. Hiililäikkä ruudussa 504/202 tasolla 6, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:23

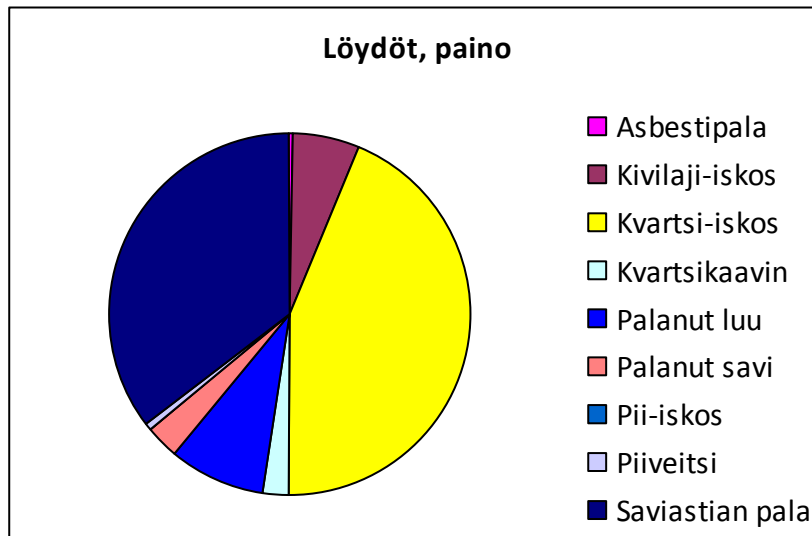
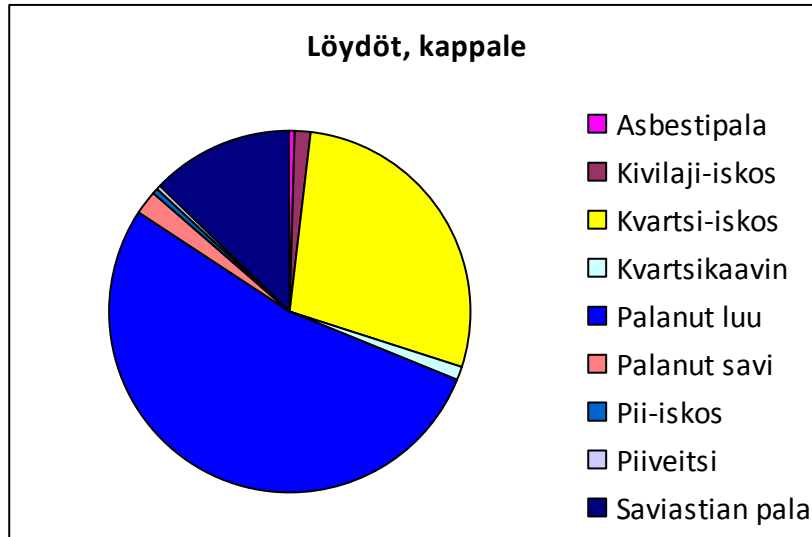

Kuva 23. Kaivausosa 2:n eteläprofiili, kuvattu pohjoisesta. AKDG 3905:24

Kaivausosasta 1 lähetettiin kaksi hiilinäytettä radiohiiliajoitettavaksi. Yhdestä kuoppaliedestä löytyneestä hiiltyneestä puupalan ulkopinnasta lähetettiin yksi näyte. Näyte on peräisin kerroksesta 4. Ajoitettu näyte vaikuttaa puupalan muodon ja vuosirenkaiden perusteella olevan suhteellisen läheltä puun alkuperäistä ulkopintaa. Toinen ajoitettavaksi lähetetty näyte on peräisin kiveyksen alla olevasta hiililäikästä kerroksesta 6. Näyte koostuu pienistä puuhiilenfragmenteista. Näytteiden avulla pyrittiin ajoittamaan kaivausosasta löytynyt kuoppaliesi ja kiveys. Kuoppaliedestä peräisin olevan hiilen ajoitustulos on 280 ± 40 BP (ICA 14C/1106). Huomattavasti vanhempi on kiveyksen alla oleva hiililäikkä, jonka ajoitustulos on 8180 ± 50 BP (ICA 14C/1105). Kalibroituina kalenterivuosiin käyttäen OxCal v.4.2.4 IntCal13 kuoppalieden ajoitus on 68,2 % todennäköisyydellä 1522–1575, 1585–1590 tai 1625–1662 jaa. ja 95,4 % todennäköisyydellä 1481–1669 tai 1781–1799 jaa. Kiveyksen alla olevan hiililäikän ajoitus on vastaavasti 68,2 % todennäköisyydellä 7289–7271, 7256–7226 tai 7192–7079 eaa. ja 95,4 % todennäköisyydellä 7328–7064 eaa.

5.3. Löydöt

Koekaivausten ja jatkotutkimusten talteen otettujen löytöjen määrä on yhteensä 214 kpl ja niiden yhteispaino on 319,2 g. Suurin osa löydöistä on kvartsi-iskoksia, palanutta luuta ja saviastian paloja. Runsaslöytyisin alue sijoittuu kaivettujen koekuoppien ja kaivausojien perusteella koekuoppien nro. 6 ja 19 väliselle alueelle.

FT Kristiina Mannermaa on analysoinut kaikki palaneet luufragmentit, jotka löytyivät koekaivauksessa ja jatkotutkimuksessa. Yhteensä löytyi 113 luufragmenttia ja niiden yhteispaino on 27,8 g. Luiden seasta hän on tunnistanut yhden alaraajasta olevan hirven luun (KM 40088:28), yhden lantiosta olevan nädän luun (:89) sekä viisi majavan luuta (:65, :70 ja :89), jotka ovat peräisin eläimen kallosta, eturaajasta ja nilkasta. Hirven luu on peräisin kaivausojasta 1, nädän luu koekuopasta nro. 20 ja majavanluut koekuopista nro. 11, 14 ja 20. Suurin osa luista (61,1 % kappalemäärästä, 78,9 % painomäärästä) hän on tunnistanut nisäkkäiksi, mutta luut ovat olleet sen verran fragmentoituneita, ettei lajia ole sen tarkemmin pystytty määrittelemään. Luunpaloista 32,7 % (10,4 % painomäärästä) ovat tunnistamattomia.

Tutkimuksissa löytyi yhteensä 27 saviastian palaa, joiden yhteispaino on 113,9 g. Aineistossa erottuu ainakin neljä eri saviastian ryhmää, joiden tunnistamisessa FL Petro Pesonen on avustanut. Kaivausojasta 1 löy-

tyi kaksi palaa kivimurskasekoitteista tekstiilikeramiikkaa (KM 40088:5 ja :15). Palojen ulkopinnassa on tekstiilipainannetta ja yhdessä palassa (:15) on kierrenuorakoristelua. Sama pala on myös loivasti profiloitu. Koekuopista nro 14 ja 18 löytyi yhteensä kymmenen asbestisekoitteisia saviastian paloja (KM 40088:67, :72, :73, :75, :76 ja :83), jotka Pesonen on tunnistanut varhaisasbestikeramiikaksi. Järeää leimakoristelua esiintyy kuudessa palassa, joista yksi (:67) on reunapala. Reuna on hieman profiloitu ja sen tasainen yläpinta on leimoilla koristeltu. Koekuopasta nro 18 on myös löytynyt pala asbestia (:80). Kolmas aineistosta erottuva saviastiar ryhmä on kivimurskasekoitteinen ja lähes ainoastaan kuopilla koristeltu. Ryhmään kuuluvat palat ovat löytyneet koekuopista 9 ja 11 ja niitä on yhteensä 12 kpl (KM 40088:49, :52, :53, :55, :59, :60, :61 ja :62. Palassa :55 esiintyy kuoppien ohella myös heikkoa painannekoristelua. Kylkipala :61 on koristelu lyhyillä viivoilla, joita myös esiintyy reunapalan :59 hieman pyöristyneen yläreunan päällä. Ryhmän toisella reunapalalla :60 yläpinta on viisto ja koristelematon. Ryhmän kaikki palat ovat todennäköisesti tyypillistä kampakkeramiikkaa. Neljättä erottuvaa ryhmä edustaa vain yksi pala, joka on kaivausojasta 1 löytynyt koristelematon kylkipala KM 40088:13. Ulkopinnassa on havaittavissa hieman naarmutusta ja sen saviaines on huo-koista. Savimassan sekoitteena on käytetty orgaanista ainetta. Näiden saviastiapalojen lisäksi on yksi kaivausojasta 1 löytynyt pieni pala, KM 40088:7, joka on luetteloitu saviastian palaksi, mutta tätä on pidettävä hyvin epävarmana. Palassa ei ole sekoitetta ja siinä on piirteitä, jotka muistuttavat enemmän kiveä kuin savea.

Saviastianpalojen lisäksi on talteen otettu viisi (KM 40088:19, :20, :32, :33) palaneita savenkappaleita, joiden yhteispaino on 9,3 g. Kaikki palat ovat peräisin kaivausojasta 1 ja ovat löytyneet ojan itäosassa olleen kuoppalieden yhteydessä. Kuoppalieden yhteydessä havaittiin myös palamatonta savea, joten palaneet palat lienevät olevan peräisin liedestä. Liedestä saadun hiilijajoituksen mukaan palat ovat näin huomattavasti nuorempia kuin muut löydöt.

Tutkimuksissa löytynyt kvartsi-aineisto koostuu enimmäkseen iskoksista, joita löytyi yhteensä 60 kpl. Iskosten yhteispaino on 139,4 g. Aineistosta on näiden lisäksi tunnistettu kaksia kaavinta, joiden yhteispaino on 6,5 g. Yksi näistä (KM 40088:23) on löytynyt kaivausojasta 1 ja toinen (:63) on löytynyt koekuopasta nro 11. Molemmilla kaapimilla on puolipyöreä ja retusoitu terä sekä suora kanta. Lisäksi iskosten joukossa on yksi (:99), jonka yhdessä reunassa on työstämätön veitsimäinen terä. Tämä mahdollinen esine on löytynyt koekuopasta nro. 25. Kvartsiaines on kirkasta tai vaaleanharmahtavaa ja yleisesti katsoen hyvänlaatuista.

Tutkimuksien piineisto on varsin pieni ja koostuu vain kahdesta löydöstä. Kaivausojasta 1 löytyi harmaasta piisäleestä tehty veitsimäinen terä (KM 40088:29), jonka paino on 1,2 g. Terän molemmat reunat ovat retusoituja. Tämän lisäksi on koekuopasta nro. 6 löytynyt yksi pienikokoinen pii-iskos (:48). Myös tämä pii on väriltään harmaa ja sen paino on 0,5 g.

Kivilaji-iskoksia löytyi yhteensä kolme (KM 40088:3, :10 ja :38) ja niiden yhteispaino on 19,5 g. Niistä kaksi (:3 ja :10) löytyivät kaivausojasta 1 ja kolmas (:38) löytyi kaivausojasta 2. Kaikki iskokset ovat sädekiviliusketta.

6. YHTEENVETO

Museoviraston koekaivausryhmä sai kesällä 2014 Kulttuuriympäristön suojelu -osastolta tehtävän tutkia Parikkalassa sijaitsevaa muinaisjäännöskohdetta Rajaniemi A. Muinaisjäännöskohde oli vuoden 1995 muinaisjäännösinventoinnissa saatujen tietojen mukaan kivikautinen asuinpaikka. Muinaismuistolain (295/1963) rauhoittamalle muinaisjäännösalueelle oli kiinteistön 580-413-11-48 Ala-Aatun kohdalla suunnitteilla uuden omakotitalon rakentaminen ja Museovirasto katsoi, ettei rakentamista voida sallia, ennen kuin paikalla on suoritettu riittäviä arkeologisia tutkimuksia. Kohteella suoritettiin virkatyönä alustavia koekaivauksia neljän päivän ajan 29.7.–1.8.2014, jolloin kaivettiin yhteensä 30 koekuoppaa. Koekaivauksin tutkittu pinta-ala on yhteensä 7,3 m². Koekaivauksen päätavoite oli selvittää muinaisjäännöksen rajausta ja selvittää ulottuuko se suunnitellulle rakennuspaikalle. Koekuopista 15 oli löydöllisiä ja niiden perusteella pystyttiin toteamaan, että muinaisjäännösalue on kiinteistön kohdalla pitkä ja kapea ja se rajautuu varsin selvästi vanhan rantatörmän päällä olevalle tasanteelle. Muinaisjäännösalue on vähintään 130 m pitkä ja tutkimusalueen eteläosassa lähellä kiinteistörajaa se on arvioltaan noin 40 m leveä, mutta kapenee kohti pohjoista. Vanhan rantatörmän alapuolella oleva alue on koekuoppien perusteella kivistä ja savista vesijätömaata, eikä siellä ole mitään viitteitä kiinteästä muinaisjäännöksestä. Rantatörmän päällä olevan tasanteen pohjois- ja itäpuolisessa rinteessä maaperä muuttuu karkeammaksi, eikä myöskään sieltä havaittu mitään kivikautiseen asuinpaikkaan viittaavaa.

Koekaivaustuloksien perusteella sovittiin maanomistajan kanssa, että suunniteltu rakennuspaikka siirtyy hieman pohjoisemmaksi vähälöytöisemmälle alueelle lähemmäs muinaisjäännösalueen rajaa. Jatkotutkimuksissa kaivettiin kaksi 5 x 1 m kokoista kaivausojaa tulevan rakennuksen kohdalle. Näistä pohjoisempaan oleva kaivausojaa 2 oli lähes löydötön ja myös kaivausojaa 1 oli vähälöytöinen. Kaivausojissa sekä jokaisessa rantatörmän yläpuolelle kaivetuissa koekuopissa oli päällimmäisenä maakerroksena noin 10 cm paksu liikkaisenharmaa kerros. Kerros esiintyi riippumatta oliko kuoppa löydöllinen vai ei, joten kerroksen olemassaolo ei vaikuta olevan millään lailla kytköksessä paikalla olevaan esihistorialliseen asuinpaikkaan. Kaivausojassa 1 paljastui tämän kerroksen alta pienen kuoppalieden jäännös, joka radiohiiliajoituksen mukaan ajoittuu todennäköisesti 1500- tai 1600-luvulle. Tämän perusteella kerros on historialliselle ajalle ajoittuva kerrostuma. On todennäköistä, että tämän laaja-alaisen ja luonteeltaan homogeenisen kerroksen synty liittyy kaskiviljelykseen. Kerros on sekoittanut ja osittain tuhonnut paikalla olleen kulttuurikerroksen ylimmät osat.

Molemmissa kaivausojissa sekä kolmessa koekuopassa oli historialliselle ajalle ajoittuvan kaskikerroksen alla säilyneitä likamaakerroksia, jotka ovat niistä tulleiden löytöjen perusteella esihistoriallisia. Koekuoppa nro. 20 kohdalla on palaneita luita ja likamaata sisältävä kuoppa, jonka syvyys on lähes 1 m. Kaivausojasta 1 löytyi likamaakerroksen yhteydessä hajanainen kiveys, josta ei kuitenkaan havaittu mitään varsinaiseen rakenteeseen viittaavia seikkoja. Osa kiveyksen kivistä oli hieman tulen rapauttamia. Kiveyksen alla olevasta hiililäikästä saatu radiohiiliajoitus 7300–7000 eaa. ajoittaa kiveyksen tätä nuoremmaksi. Molemmissa kaivausojissa likamaa-alue muodosti selvän ja pari metriä leveän vyöhykkeen, johon myös ojassa 1 esiintyvä kiveys yhdistyi. Vyöhyke kulkee selvästi rannansuuntaisesti, joten on mahdollista että muinaiset rantavoimat ovat ainakin jossain määrin muokanneet sitä.

Suurin osa koekuopista ja kaivausojista löytyneistä löydöt ovat kvartsi-iskoksia, saviastian paloja ja palaneita luita. Kiviesineitä löytyi kolme. Näistä kaksi on kvartsiakaapimia ja yksi on piiterä. Löytösyvyys oli koko tutkimusalueella pääsääntöisesti 5–20 cm. Asuinpaikka on sijannut aivan muinaisen rannan tuntumassa, mutta sitä ei käytännössä voida ajoittaa rannansiirtymän perusteella, koska Simpelejärven vedenpinta on järven kuroutumisesta 1800-luvulle asti ollut samoilla korkeuksilla. Paikalta löydettyjen saviastiapalojen perusteel-

la asuinpaikka ajoittuu lähinnä nuoremmalle kivikaudelle, mutta toimintaa on radiohiiliajoituksen mukaan ollut jo mesoliittisella ajalla. Kaivausojassa 1 löydetyt tekstiilikeraamiikan palat osoittavat myös, että toiminta on jatkunut asuinpaikalla ainakin varhaismetallikaudelle asti.

7. LÄHTEET

Painetut lähteet ja kirjallisuus:

Bilund, Antti (1996). Parikkalan muinaisjäännösinventointi 1994-1995. *Sihtti*. 4, s. 58-63.

Juvonen, Jaana (1996). *Parikkalan historia*. Parikkala: Parikkalan kunnan historiatoimikunta.

Painamattomat lähteet:

Bilund, Antti (1995). Parikkalan muinaisjäännösinventointi 1994-1995. Raporttia säilytetään Museoviraston arkistossa.

8. DIGIKUVALUETTELO

AKDG 3905:

1. Asuinrakennuksen suunniteltu rakennuspaikka ylemmän rantatörmän päällä, kuvattu idästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
2. Ylemmän rantatörmän päällä oleva tasanne tutkimusalueen keskiosassa, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
3. Ylemmän rantatörmän päällä oleva tasanne tutkimusalueen keskiosassa, kuvattu kaakosta.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
4. Ylemmän rantatörmän alapuolella olevaa vesijättöaluetta, kuvattu etelästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
5. Ylemmän rantatörmän päällä oleva tasanne tutkimusalueen eteläosassa, kuvattu idästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
6. Kaivausojat asuinrakennuksen suunnitellulla rakennuspaikalla. Janne Rantanen kaivaa kaivausojaa 1, kuvattu idästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
7. Koekuoppa nro. 11, jossa historialliselle ajalle ajoittuvan harmaan likamaakerroksen alla on säilynyt esihistoriallista kulttuurikerrosta, kuvattu lännestä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
8. Koekuoppa nro. 18, jossa historialliselle ajalle ajoittuvan harmaan likamaakerroksen alla on säilynyt esihistoriallista kulttuurikerrosta, kuvattu etelästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
9. Kaivausoja 1 pintamaan poiston jälkeen tasossa 0, kuvattu idästä.
Kuvaaja Janne Rantanen
10. Kaivausoja 1 kaivettuna tasolle 2, kuvattu lännestä.
Kuvaaja Janne Rantanen
11. Kuoppaliesi ruudussa 500/204 tasossa 2, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Janne Rantanen
12. Kuoppaliesi ruudussa 500/204 tasossa 3, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Janne Rantanen
13. Kaivausoja 1 kaivettuna tasolle 4, kuvattu idästä.
Kuvaaja Janne Rantanen
14. Kuoppaliesi ruudussa 500/204 tasossa 4, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Janne Rantanen
15. Kaivausoja 1 kaivettuna tasolle 6, kuvattu idästä.
Kuvaaja Janne Rantanen
16. Kaivausojan 1:n eteläprofiili ruuduissa 500/205–203, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Janne Rantanen
17. Kaivausojan 1:n eteläprofiili ruuduissa 500/203–201, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Janne Rantanen
18. Kaivausojan 1:n eteläprofiili ruuduissa 500/201–200, kuvattu pohjoisesta.
Kuvaaja Janne Rantanen
19. Kaivausoja 2 pintamaan poiston jälkeen tasossa 0, kuvattu idästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
20. Kaivausoja 2 kaivettuna tasolle 2, kuvattu lännestä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
21. Kaivausoja 2:n eteläpuoli kaivettuna tasolle 4, kuvattu lännestä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman
22. Kaivausoja 2:n eteläpuoli kaivettuna tasolle 6, kuvattu idästä.
Kuvaaja Jan-Erik Nyman

23. Hiililäikkä ruudussa 504/202 tasossa 6, kuvattu pohjoisesta.

Kuvaaja Jan-Erik Nyman

24. Kaivausosa 2:n eteläprofiili, kuvattu pohjoisesta.

Kuvaaja Jan-Erik Nyman

9. LISTA KOEKUOPISTA

Löydöllisten koekuoppien numerot ovat alleiviivattuja

Nro	Koordinaatit (ETRS-TM35FIN) Lounaisnurkka	Koko m	Kuopan pinnan ja pohjan korkeus m mpy (N60)	Kuvaus
1	N: 6831019,9 E: 630097,3	0,5 x 0,5	75,64 / 75,21 Syvyys: 0,43 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 25 cm paksu vaaleanruskea hiekkakerros, jossa oli runsaasti kiviä. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaata hiettaa.
2	N: 6831010,9 E: 630103,4	0,5 x 0,5	75,68 / 75,06 Syvyys: 0,62 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 30 cm paksu vaaleanruskea hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa ja soraista hiekkaa. Kaikki kuopan maakerrostumat olivat hyvin kivisiä.
<u>3</u>	N: 6830999,9 E: 630101,5	0,5 x 0,5	75,52 / 75,04 Syvyys: 0,48 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 25 cm paksu ruskea hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa ja soraista hiekkaa. Likaisenharmaan hiekkakerroksen alla olevista puhtaista hiekkakerroksista löytyi tasavälein 45 cm:n syvyyteen asti yhteensä kuusi kvartsi-iskosta ja yksi palanut luunpala (KM 40088:42-46).
4	N: 6830999,4 E: 630113,5	0,5 x 0,5	76,94 / 76,60 Syvyys: 0,34 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa ja soraista hiekkaa. Kaikki kuopan maakerrostumat olivat hyvin kivisiä.
<u>5</u>	N: 6830989,5 E: 630098,3	0,5 x 0,5	75,23 / 74,85 Syvyys: 0,38 m	Turpeen alla oli 3 cm paksu harmaa sorakerros jonka alla oli ohut maatunut turvekerros. Tämän alla oli 13 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, josta löytyi yksi kvartsi-iskos (KM 40088:47). Likamaakerroksen alla oli 20 cm paksu vaaleanruskea ja jonkin verran kiviä sisältävä hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa ja soraista hiekkaa.
<u>6</u>	N: 6830982,3 E: 630097,4	0,5 x 0,5	75,13 / 74,59 Syvyys: 0,54 m	Turpeen alla oli 8 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, josta löytyi yksi pii-iskos (KM 40088:48). Likamaakerroksen alla oli 25 cm paksu kellanruskea ja jonkin verran kiviä sisältävä hietakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hiettaa.
7	N: 6830982,1 E: 630114,5	0,5 x 0,5	76,51 / 76,16 Syvyys: 0,35 m	Turpeen alla oli 8 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 15 cm paksu ruskea hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa ja soraista hiekkaa.
8	N: 6830976,5 E: 630107,5	0,5 x 0,5	75,69 / 75,25 Syvyys: 0,44 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa, soraista ja hyvin runsaasti kiviä sisältävää hiekkaa.

<u>9</u>	N: 6830974,0 E: 630095,5	0,5 x 0,5	75,69 / 75,25 Syvyys: 0,44 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros. Likamaakerroksen alla oli 25 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa. Koekuopasta löytyi maanpinnasta 30 cm:n syvyyteen yhteensä kahdeksan saviastian palaa ja 16 kvartsi-iskoksta (KM 40088:49–57). Suurin osa löydöistä löytyi 5–15 cm:n syvyydestä.
10	N: 6830971,6 E: 630118,4	0,5 x 0,5	76,71 / 75,31 Syvyys: 0,40 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 20 cm paksu vaaleanruskea hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli 2 cm paksu harmaanruskea sorakerros, jonka alla oli 8 cm paksu vaaleanruskea hiekkakerros. Hiekan alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa ja soraista hiekkaa.
<u>11</u>	N: 6830963,7 E: 630094,3	0,5 x 0,5	74,96 / 74,55 Syvyys: 0,41 m	Turpeen alla oli 12 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 13 cm paksu vaaleanruskea likamaakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa. Koekuopasta löytyi maanpinnasta 15 cm:n syvyyteen yhteensä neljä saviastian palaa, yksi kvartsi-kaavin, yksi kvartsi-iskos ja kolme palaneita luunpaloja (KM 40088:58–65). Suurin osa löydöistä löytyi 5–15 cm:n syvyydestä.
12	N: 6830959,0 E: 630117,3	0,5 x 0,5	75,97 / 75,68 Syvyys: 0,29 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti ruskeaa ja kivistä hiekkaa.
<u>13</u>	N: 6830958,2 E: 630105,9	0,5 x 0,5	75,41 / 74,83 Syvyys: 0,58 m	Turpeen alla oli 13 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, josta löytyi yksi palanut luunpala (KM 40088:66). Likamaakerroksen alla oli 30 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa.
<u>14</u>	N: 6830956,7 E: 630094,1	0,5 x 0,5	74,92 / 74,43 Syvyys: 0,49 m	Turpeen alla oli 8 cm paksu likaisenharmaa hietakerros. Likamaakerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa. Koekuopasta löytyi 5–15 cm:n syvyydestä yksi saviastian pala, yksi kvartsi-iskos ja 11 palaneita luunpaloja (KM 40088:67–70).
15	N: 6830952,0 E: 630076,2	0,5 x 0,5	72,10 / 71,85 Syvyys: 0,25 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu ruskea, sorainen ja hyvin kivinen hiesukerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaata savea.
16	N: 6830952,0 E: 630076,2	0,5 x 0,5	80,59 / 80,11 Syvyys: 0,48 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa hiekkaa.
<u>17</u>	N: 6830948,3 E: 630094,3	0,5 x 0,5	74,95 / 74,41 Syvyys: 0,54 m	Turpeen alla oli 8 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, josta löytyi yksi kvartsi-iskos (KM 40088:71). Likamaakerroksen alla oli 30 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa.

<u>18</u>	N: 6830939,7 E: 630094,0	0,5 x 0,5	74,93 / 74,32 Syvyys: 0,61 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros. Likamaakerroksen alla oli 30 cm paksu kellanruskea hietakerros, joka yläosa sisälsi likamaakerrostumia. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa. Koekuopasta löytyi 5–30 cm:n syvyydestä yhteensä kymmenen saviastian palaa, kuusi kvartsi-iskosta, yksi asbestipala ja viisi palaneita luunpaloja (KM 40088:72–85). Suurin osa löydöistä löytyi 10–20 cm syvyydestä.
<u>19</u>	N: 6830927,2 E: 630092,8	0,5 x 0,5	75,01 / 74,57 Syvyys: 0,44 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa hietaa. Puhtaasta hiedasta löytyi 30–35 cm:n syvyydestä yksi kvartsi-iskos (KM 40088:86).
<u>20</u>	N: 6830915,9 E: 630093,7	0,5 x 0,5	75,12 / 74,20 Syvyys: 0,92 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 70 cm paksu vaaleanruskea ja hieman likainen hietakerros. Kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanharmaata hietaa. Vaaleanruskeasta likamaakerroksesta löytyi tasavälein yhteensä yhdeksän kvartsi-iskosta ja 11 palaneita luunpaloja (KM 40088:87–94).
21	N: 6830910,1 E: 630054,2	0,25 x 0,25	71,78 / 71,37 Syvyys: 0,41 m	Turpeen alla oli 5 cm paksu harmaa hietakerros, jonka alla oli 15 cm paksu vaaleanruskea hietakerros. Tämän kerroksen alla oli kuopan pohjaan asti harmaata hiesua.
22	N: 6830907,4 E: 630108,2	0,5 x 0,5	75,46 / 75,01 Syvyys: 0,45 m	Turpeen alla oli 15 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 20 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa.
<u>23</u>	N: 6830905,1 E: 630091,8	0,5 x 0,5	75,08 / 74,50 Syvyys: 0,58 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, josta löytyi yksi kvartsi-iskos (KM 40088:95). Likamaakerroksen alla oli 10 cm paksu kellanruskea hietakerros. Kerroksen alla oli 20 cm paksu vaaleanruskea hietakerros, jonka alla oli kuopan pohjaan asti harmaata hietaa.
24	N: 6830901,9 E: 630063,3	0,5 x 0,5	73,42 / 72,75 Syvyys: 0,67 m	Turpeen alla oli 8 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 15 cm paksu ruskea hiekkakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hiekkää.
<u>25</u>	N: 6830901,6 E: 630073,8	0,5 x 0,5	73,99 / 73,40 Syvyys: 0,59 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 25 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa. Koekuopasta löytyi 5–40 cm:n syvyydestä yhteensä seitsemän kvartsi-iskoksia (KM 40088:96-99), joista kolme löytyi 10–15 cm:n syvyydestä.
26	N: 6830897,5 E: 630125,9	0,5 x 0,5	76,61 / 76,19 Syvyys: 0,42 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa ja sorainen hiekkakerros, jonka alla oli 20 cm paksu kellanruskea ja sorainen hiekkakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa ja soraista hiekkää.

<u>27</u>	N: 6830891,5 E: 630089,7	0,5 x 0,5	75,13 / 74,62 Syvyys: 0,51 m	Turpeen alla oli 15 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 30 cm paksu kellanruskea hiekkakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa hiekkaa. Puhtaasta hiekasta löytyi tasavälein 15–50 cm:n syvyydestä yhteensä neljä kvartsi-iskoksta (KM 40088:100–102).
28	N: 6830883,0 E: 630106,8	0,5 x 0,5	75,84 / 75,43 Syvyys: 0,41 m	Turpeen alla oli 5 cm paksu likaisenharmaa hiekkakerros, jonka alla oli 25 cm paksu kellanruskea hiekkakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa hiekkaa.
<u>29</u>	N: 6830878,8 E: 630089,7	0,5 x 0,5	75,30 / 74,63 Syvyys: 0,67 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 25 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa hiekkaa. Puhtaasta hiedasta löytyi 25–30 cm:n syvyydestä kaksi palaneita luunpaloja (KM 40088:103).
30	N: 6830942,0 E: 630113,4	0,5 x 0,5	75,61 / 74,24 Syvyys: 0,37 m	Turpeen alla oli 10 cm paksu likaisenharmaa hietakerros, jonka alla oli 20 cm paksu kellanruskea hietakerros. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa.

PARIKKALA Rajaniemi A

Jan-Erik Nyman 2014

Yleiskartta 1:1000

Piirtäjä Janne Rantanen

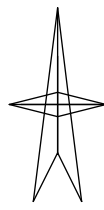
Digitoinut Jan-Erik Nyman

Pohjakarttana on Maanmittauslaitoksen maastokartta

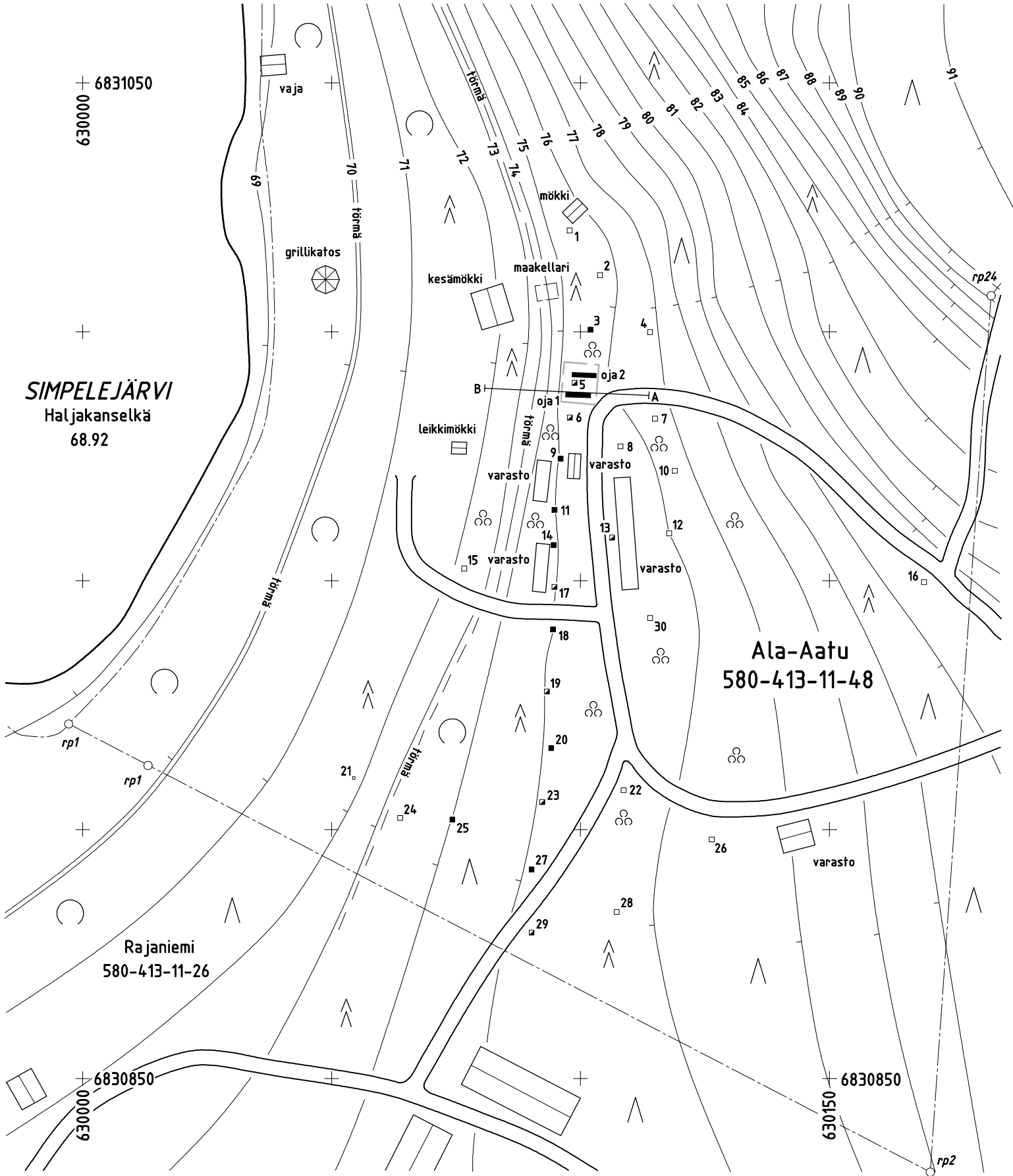
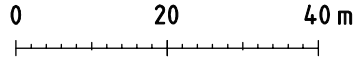
Koordinaatisto ETRS-TM35FIN

Korkeus N60

27

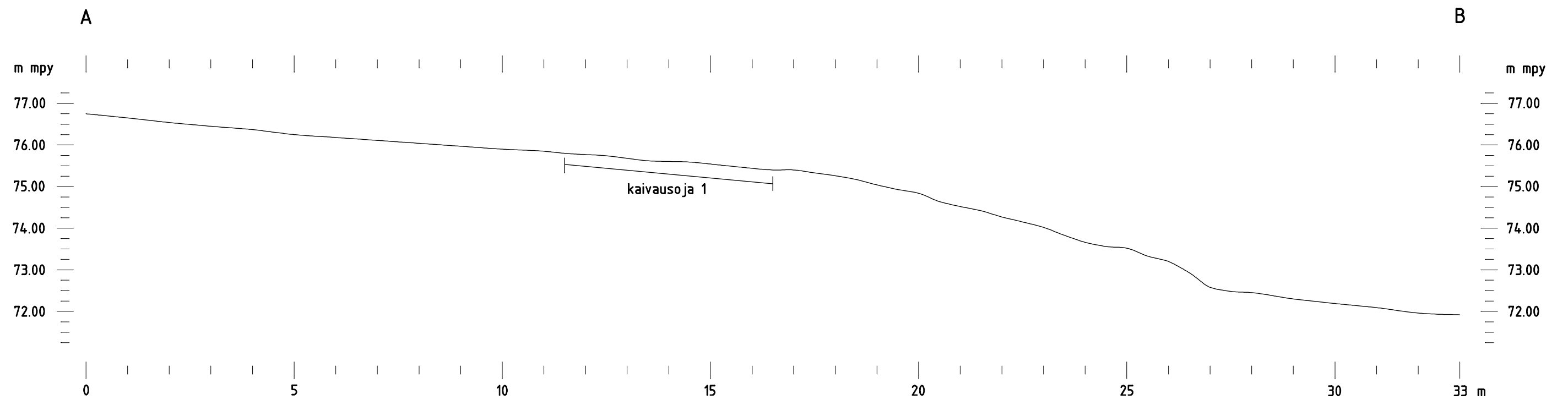

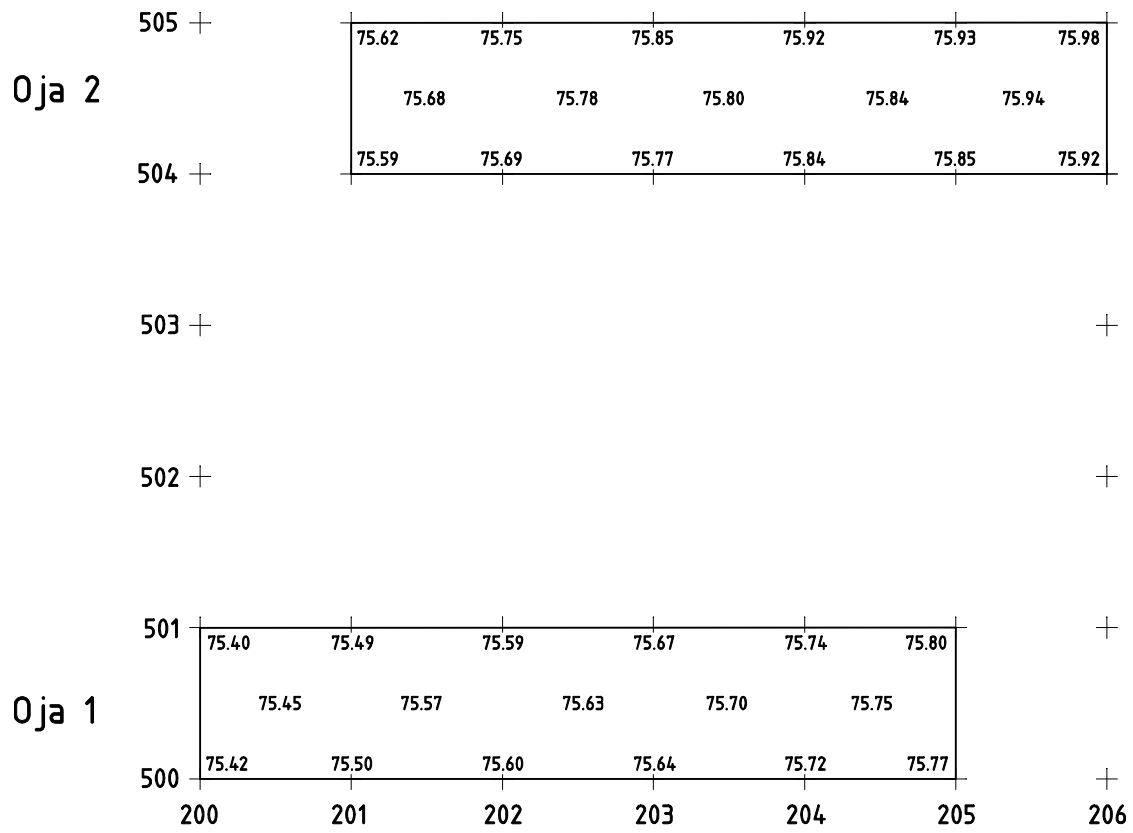
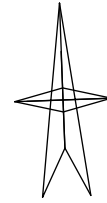
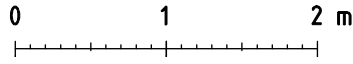
- kaivausoja (5 x 1 m)
- löydöllinen ja vähälöytöinen koekuoppa (0.5 x 0.5 m)
- löydötön koekuoppa (0.5 x 0.5 ja 0.25 x 0.25 m)
- pintavaaitusprofiili
- suunniteltu asuinrakennus
- kiinteistöraja ja rajapyykki
- mänty-, kuusi- ja lehtimetsä sekä pensaikko

PARIKKALA Rajaniemi A
Jan-Erik Nyman 2014
Itä-länsisuuntainen pintavaaituskartta 1:100
Piirtäjä Jan-Erik Nyman

Korkeusjärjestelmä N60

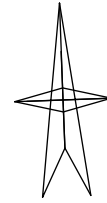
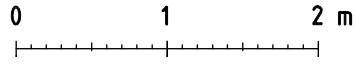

PARIKKALA Rajaniemi A

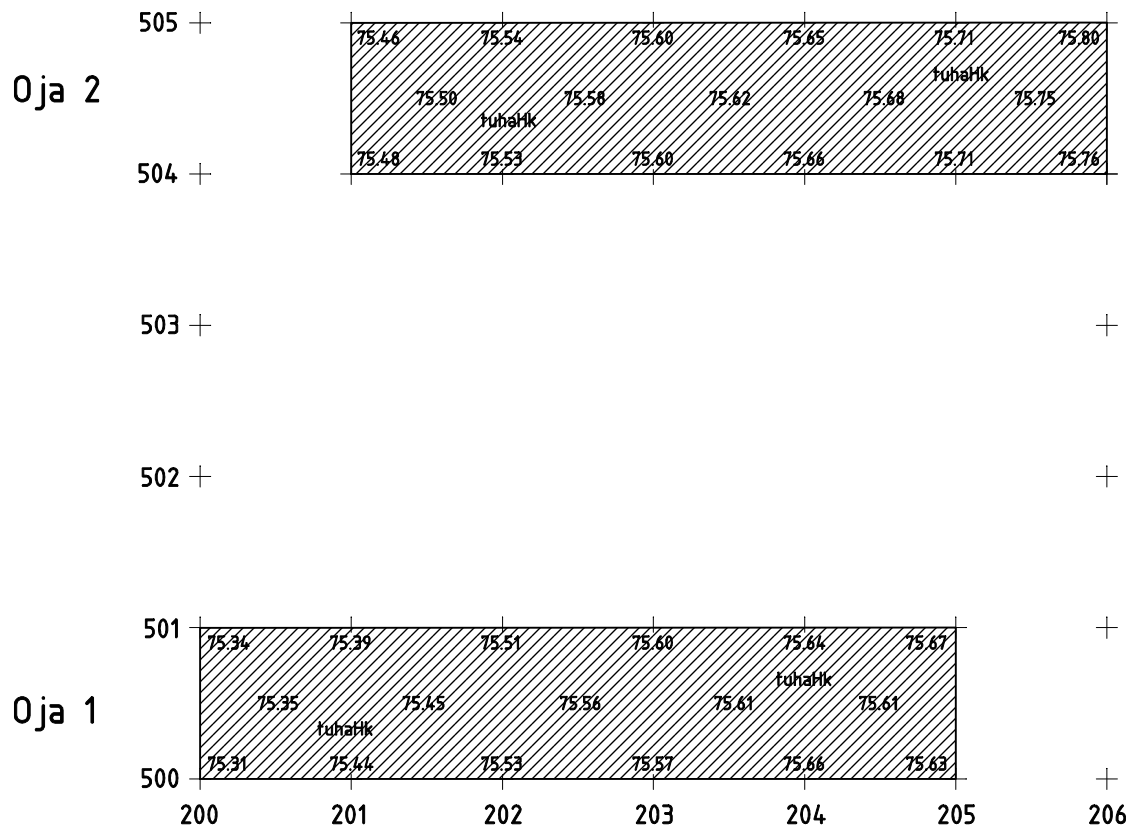
Jan-Erik Nyman 2014

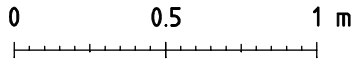
Kaivausojat, taso 0 1:50

Piirtäjä Jan-Erik Nyman

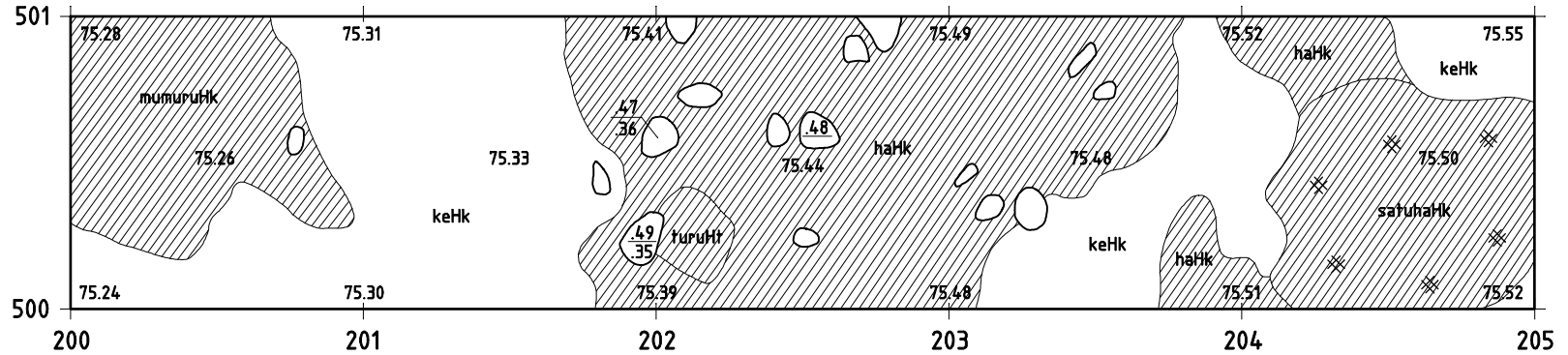
- tuhahk tummanharmaa hiekka
- likamaa

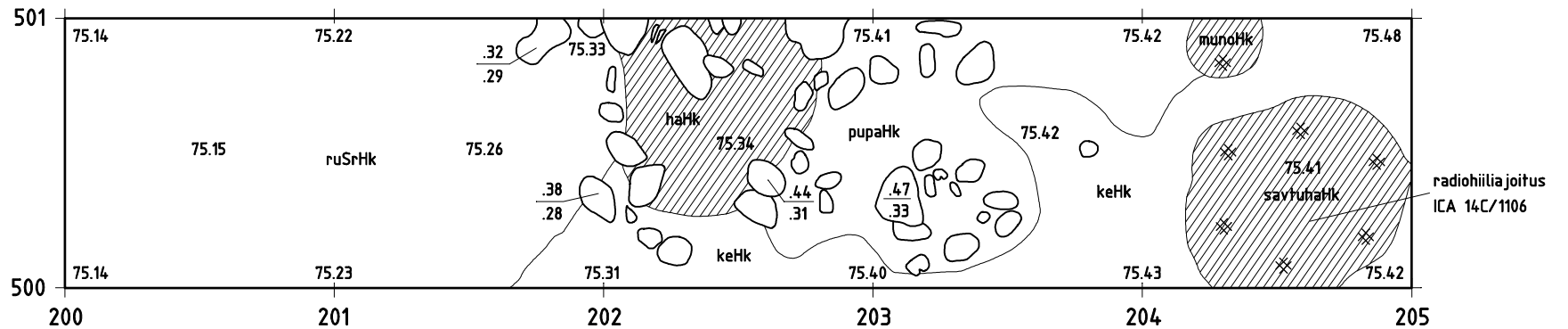

mumuruHk	mullansekainen mustanruskea hiekka	haHk	harmaa hiekka		likamaa
satuhaHk	savensekainen tummanharmaa hiekka	ruSrHk	ruskea sorainen hiekka		hiili
keHk	keltainen hiekka	pupaHk	punainen palanut hiekka		kivi
turuHt	tummanruskea hieta	munoHk	musta nokinen hiekka		

taso 2

taso 4

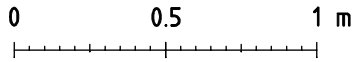
Jan-Erik Nyman 2014

Kaivausosa 1, taso 6 ja 8 1:25

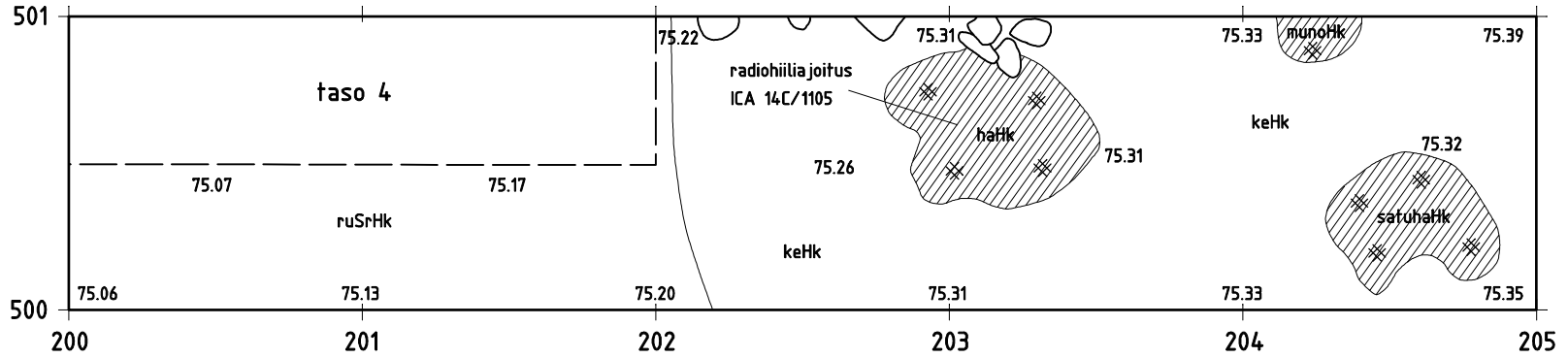
Piirtäjä Janne Rantanen

Digitoinut Jan-Erik Nyman

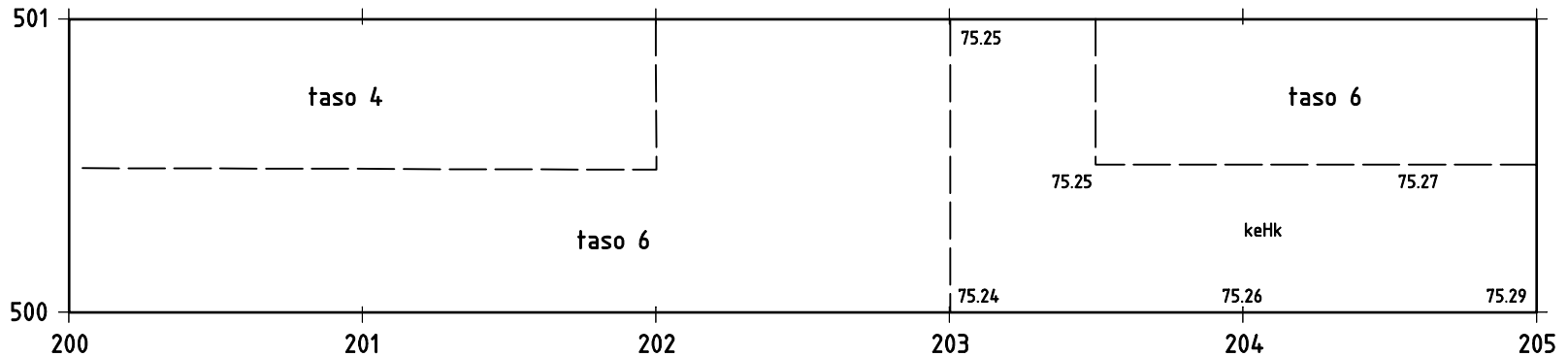
ruSrHk	ruskea sorainen hiekka	satuhaHk	savensekainen tummanharmaa hiekka
keHk	keltainen hiekka	likamaa	likamaa
haHk	harmaa hiekka	hiili	hiili
munoHk	musta nokinen hiekka	kivi	kivi

taso 6

taso 8

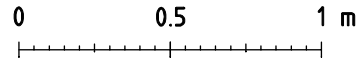
PARIKKALA Rajaniemi A

Jan-Erik Nyman

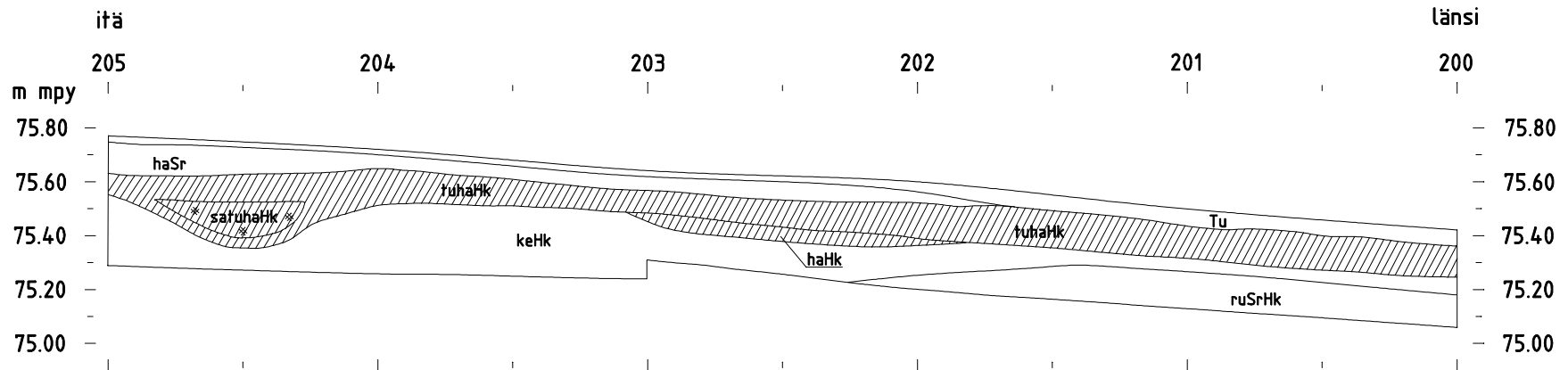
Kaivausosa 1, eteläprofiili 1:25

Piirtäjä Janne Rantanen

Digitoinut Jan-Erik Nyman

Tu	turve	haHk	harmaa hiekka
haSr	harmaa sora	ruSrHk	ruskea sorainen hiekka
tuhaHk	tummanharmaa hiekka		likamaa
satuhaHk	savensekainen tummanharmaa hiekka		hiili
keHk	keltainen hiekka		

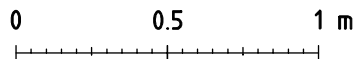

PARIKKALA Rajaniemi A

Jan-Erik Nyman 2014

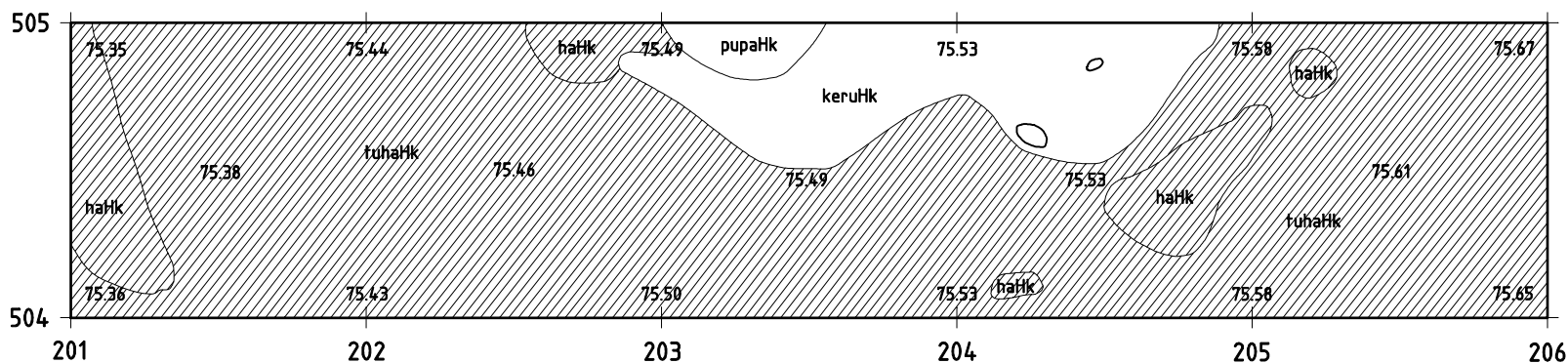
Kaivausosa 2, taso 2 ja 4 1:25

Piirtäjä Jan-Erik Nyman

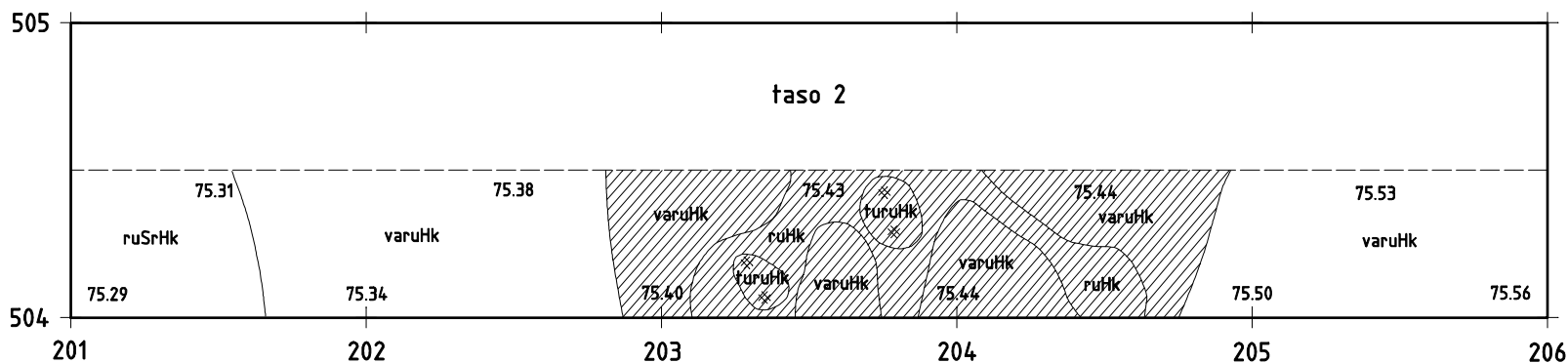

tuhaHk	tummanharmaa hiekka	turuHk	tummanruskea hiekka
haHk	harmaa hiekka	ruHk	ruskea hiekka
pupaHk	punainen palanut hiekka		likamaa
keruHk	kellanuskea hiekka		hiili
ruSrHk	ruskea sorainen hiekka		kivi
varuHk	vaaleanruskea hiekka		

taso 2

taso 4

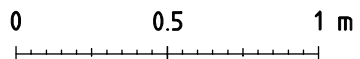

PARIKKALA Rajaniemi A

Jan-Erik Nyman 2014

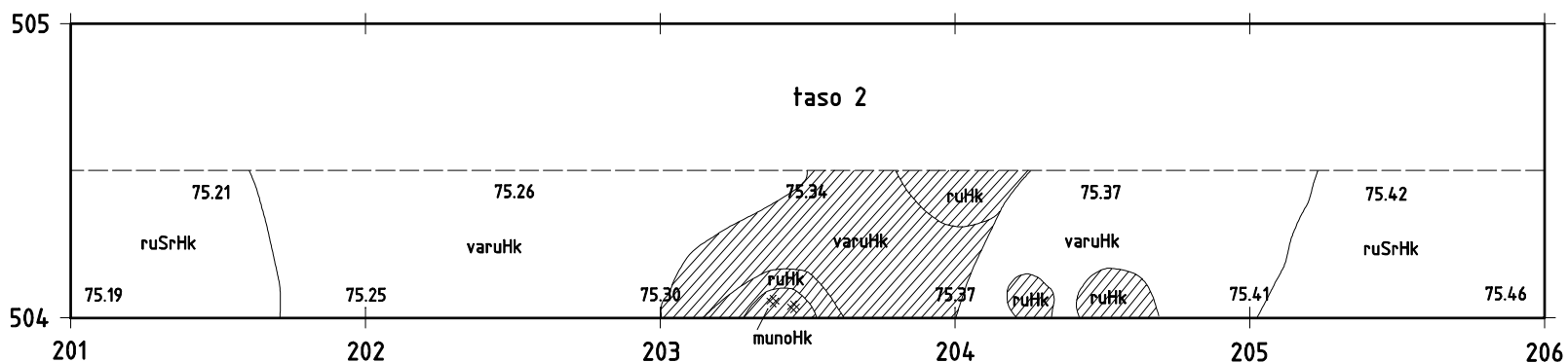
Kaivausosa 2, taso 6 ja 8 1:25

Piirtäjä Jan-Erik Nyman

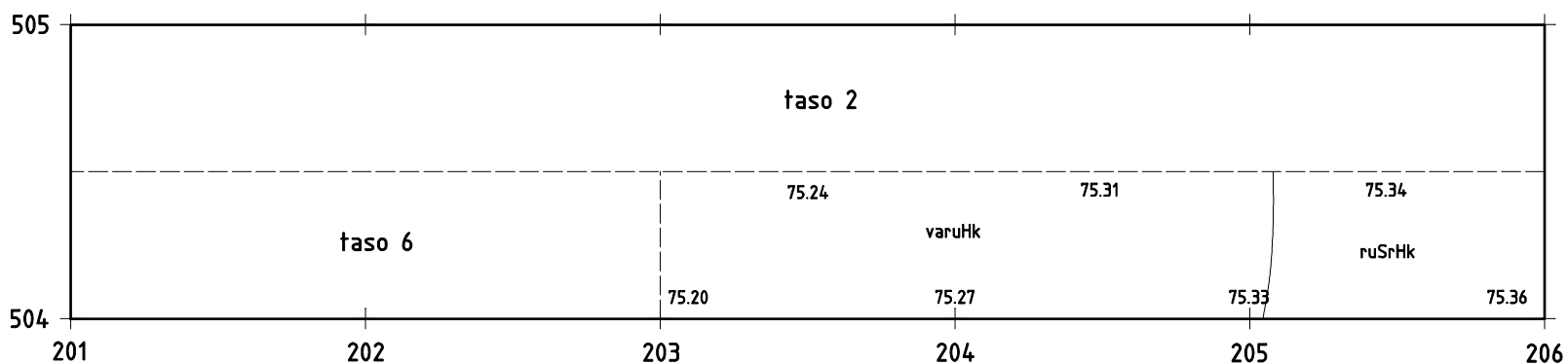

- ruSrHk ruskea sorainen hiekka
- varuHk vaaleanruskea hiekka
- ruHk ruskea hiekka
- munoHk musta nokinen hiekka
- likamaa

taso 6

taso 8

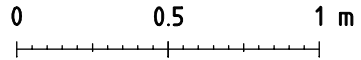

PARIKKALA Rajaniemi A

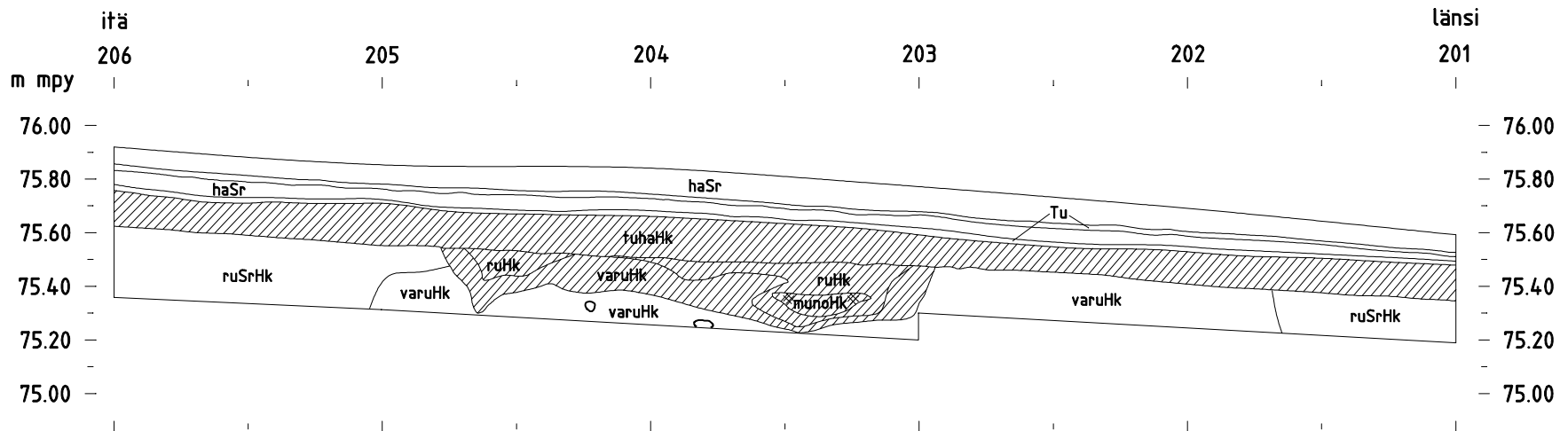
Jan-Erik Nyman 2014

Kaivausosa 2, eteläprofiili 1:25

Piirtäjä Jan-Erik Nyman

haSr	harmaa sora	munoHk	musta nokinen hiekka
Tu	turve	ruSrHk	ruskea sorainen hiekka
tuhHk	tummanharmaa hiekka	likamaa	likamaa
ruHk	ruskea hiekka	hiili	hiili
varuHk	vaaleanruskea hiekka	kivi	kivi

Parikkala Rajaniemi A (KM 40088)/ J.-E. Nyman 2014

Arkeologisen luuaineiston analyysi Kristiina Mannermaa 2014

Tutkimuksessa analysoitiin vuonna 2014 Parikkalan Rajaniemi A:n kivikautisen asuinpaikan arkeologisessa koekaivauksessa talteen otettuja palaneita luita. Kohteen peruskarttaote PK 412404 Särkisalmi, koordinaatit P:6830963, I: 630095, z: 74-76.

Luufragmentteja on yhteensä **113** ja niiden paino on noin **27,83** grammaa. Tunnistin luita seuraavan taulukon mukaisesti:

Laji/ryhmä	Kpl-määrä	Paino (g)
Hirvi (<i>Alces alces</i>)	1	0,95
Majava (<i>Castor fiber</i>)	5	1,67
Näätä (<i>Martes martes</i>)	1	0,35
Mammalia (nisäkkäät)	69	21,96
Tunnistamattomat (Indeterminata)	37	2,9
Yhteensä	113	27,83

Tutkittava aineisto on pieni ja luut ovat fragmentoituneita. Majavan luunpalaset ovat kallosta, eturaajasta ja nilkasta, hirven luu alaraajasta ja nädän luu lantiosta.

Liitteenä excel-tilukko tutkituista luista.

Helsingissä 23.12. 2014

Kristiina Mannermaa

Parikkala Rajaniemi A (KM 40088) J.-E. Nyman 2014/ Luuanalyysi Kristiina Mannermaa 2014

Alani Fr.	Luu	Laji	Paino
1	1 Indet fr	Mammalia	0,35
2	2 Indet fr	Mammalia	1,1
6	1 Indet fr	Indet	0,04
8	1 Indet fr	Indet	0,03
9	14 Indet fr	Mammalia	4,72
9	2 Indet fr	Indet	0,14
12	1 Indet fr	Mammalia	0,03
14	3 Indet fr	Indet	0,5
16	2 Indet fr	Indet	0,3
17	6 Indet fr	Mammalia	2,07
17	3 Indet fr	Indet	0,36
18	4 costa fr?	Mammalia	0,7
21	4 Indet fr	Mammalia	1,33
21	13 Indet fr	Indet	0,86
22	2 costa fr?	Mammalia	0,27
22	2 Indet fr	Mammalia	0,73
24	1 Indet fr	Mammalia	0,17
25	1 Indet fr	Indet	0,04
26	1 Indet fr	Mammalia	0,15
26	1 Indet fr	Indet	0,04
27	2 Indet fr	Mammalia	1,3
28	1 mt/mc III-IV dist fr/phal 2 dist fr	Alces alces	0,95
28	1 Indet fr	Indet	0,09
30	2 Indet fr	Mammalia	0,2
31	2 costa fr?	Mammalia	0,43
31	1 Indet fr	Mammalia	0,37
34	2 Indet fr	Mammalia	0,68
34	2 Indet fr	Indet	0,12
36	1 Indet fr	Indet	0
45	1 Indet fr	Mammalia	0,5
58	1 Indet fr	Indet	0,05
65	1 ulna sin inc semilunaris fr	Castor fiber	0,45
65	1 Indet fr	Mammalia	0,44
66	1 Indet fr	Mammalia	0,61
69	5 Indet fr	Mammalia	2
70	1 cranium zygomaticum dex fr	Castor fiber	0,45
70	1 cranium, bulla fr	Castor fiber	0,08
70	1 naviculare sin fr	Castor fiber	0,48
70	2 Indet fr	Mammalia	0,48
70	1 Indet fr	Indet	0,07
74	1 Indet fr	Mammalia	0,12
78	1 Indet fr	Mammalia	0,15
82	1 Indet fr	Mammalia	0,22
82	1 Indet fr	Indet	0,13
85	1 dens, subst adam fr	Mammalia	0,06
88	3 Indet fr	Mammalia	0,98
89	1 humerus sin dist fr	Castor fiber	0,21

89	1 pelvis ilium dex fr	Martes martes	0,35
89	1 Indet fr	Mammalia	0,3
89	1 Indet fr	Indet	0,08
92	1 Indet fr	Mammalia	0,34
92	1 Indet fr	Indet	0,02
94	1 Indet fr	Mammalia	0,18
94	1 Indet fr	Indet	0,03
103	2 Indet fr	Mammalia	0,98

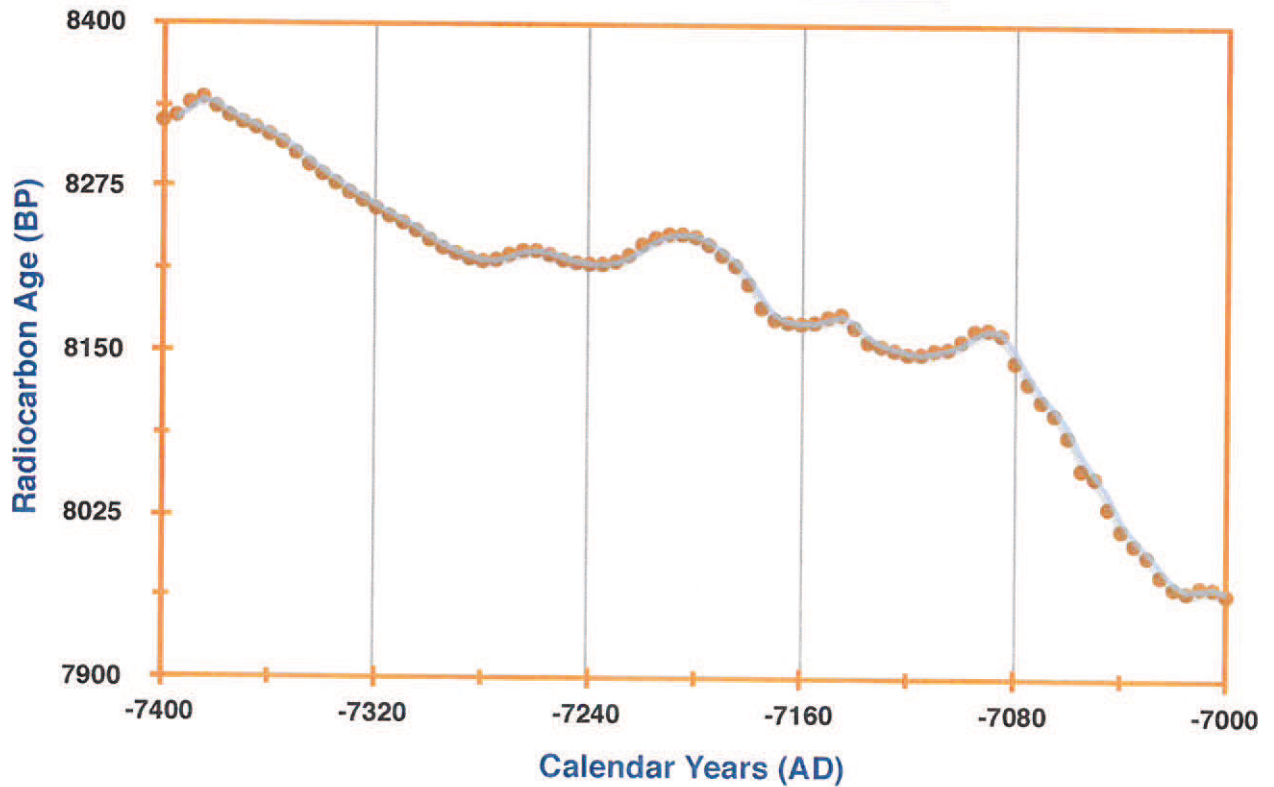
International Chemical Analysis Inc.
1951 NW 7th Ave
STE 300
Miami, FL U.S.A 33136

Sample Report

Submitter Name: Jan-Erik Nyman
Company Name: National Board of Antiquities
Address: P.O. Box G13, FL-00101 Helsinki, Finland

Date Received	November 17th, 2014	Material Type	Charcoal
Date Reported	December 3rd, 2014	Pre-treatment	AAA
ICA ID	14C/1105	C13/C12	-20.7 o/oo
Submitter ID	PAR-001	Conventional Age	8180 +/- 50 BP

Calibrated Age Cal 7330-7060 BC

International Chemical Analysis Inc.
1951 NW 7th Ave
STE 300
Miami, FL U.S.A 33136

Sample Report

Submitter Name: Jan-Erik Nyman
Company Name: National Board of Antiquities
Address: P.O. Box G13, FL-00101 Helsinki, Finland

Date Received	November 17th, 2014	Material Type	Charcoal
Date Reported	December 3rd, 2014	Pre-treatment	AAA
ICA ID	14C/1106	C13/C12	-17.1 o/oo
Submitter ID	PAR-002	Conventional Age	280 +/- 40 BP

